

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om socialtilsyn
(Ændringer af regler på udlændingeområdet på området for indkvartering,
ydelse og sociale indsatser m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse 1079 af 10. august 2023, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 688 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 42 b, stk. 7, 2. pkt., affattes således:

»For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne«.

2. § 42 b, stk. 14, affattes således:

»Hvis en udlænding, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales efter § 42 b, stk. 1-13.«

3. I § 42 l, stk. 3, 1. pkt., og § 42 l, stk. 5, 3. pkt., indsættes efter »herboende forældre«: »eller hos et herboende nært familiemedlem«.

4. I § 46 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.

5. § 46 a, stk. 8, 1. pkt., ophæves, og i 2. pkt., der bliver 1. pkt., udgår »Endvidere kan«.

6. I § 56 a, stk. 7, nr. 4, indsættes efter »forældremyndigheden,«: »eller«.

7. § 56 a, stk. 7, nr. 5, ophæves.

Nr. 6 bliver herefter nr. 5.

8. I § 62 e, stk. 2, ændres »foranstaltning« til: »indsats«.

9. I § 62 l, stk. 3, 2. pkt., ændres »foranstaltningen« til: »indsatsen«.

10. I § 62 l, stk. 9, ændres »styrelseschefen« til: »direktøren«.

11. I § 62 l, stk. 10, nr. 2, ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.

12. I § 62 t, stk. 1, 2. pkt., ændres »foranstaltningen« til: »indsatsen«.

13. I overskriften til kapitel 9 c ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«, »ledsagede« udgår, og to steder udgår »uden lovligt ophold«.

14. I § 62 x, stk. 1, udgår »uden lovligt ophold«, »§ 8, stk. 3,« ændres til: »§ 8, stk. 1-3,«, »kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10« ændres til: »kapitel 10, §§ 99, 100 og 102, kapitel 12«, og »124, 125, 127, 129,« ændres til: »125-129,«.

15. I § 62 x indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Har en uledsaget mindreårig udlænding, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for anden særlig støtte end anbringelse efter kapitel 9 b, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 1-3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og stk. 2-5, §§ 34, 37 og 40, §§ 91, 92, 94, 95 og 99, §§ 107-109, 125-129 og 139, § 140, stk. 1, nr. 1 og 2, stk. 2 og 4, § 141, stk. 1, § 142, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2-7, § 143, stk. 1 og 3-6, § 144, § 145, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 3, §§ 146-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, og 4, og § 210 i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

16. I § 62 x, stk. 2, der bliver stk. 3, udgår »uden lovligt ophold«.

17. I § 62 y, stk. 1, udgår »uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,«, og »uden lovligt ophold« udgår, og »foranstaltninger« ændres til: »indsatser«.

18. I § 62 y, stk. 2, udgår », som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,« og »foranstaltninger« ændres til: »indsatser«.

§ 2

I lov om socialtilsyn, jf. lovebekendtgørelse nr. 1109 af 1. juli 2022, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 217 af 5. marts 2024, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. I § 3, *stk. 3*, efter »indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge,« udgår »og«, og efter »opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge« indsættes: », og med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge alle efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte«.

2. I § 23, *stk. 4*, ændres »udlændingelovens § 42 a, *stk. 5*, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge« til: »§ 3, *stk. 3*«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1.

Stk. 3. § 1, nr. 1, får virkning for udbetaling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg, der følger førstkommende skæringsdato, jf. udlændingelovens § 42 b, *stk. 7*, 4. pkt.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske henholdsvis grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lighedeling af forsørgertillæg

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Udvidelse af fradragsadgangen for beskæftigelse eller lønnet praktik

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Udvidelse af lempelig adgang for privat indkvartering for mindreårige udlændinge, der opholder sig i indkvarteringssystemet

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.4. Klager over Udlændingestyrelsens modenhedsvurdering af en uledsaget mindreårig udlændinge

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

2.5. Ophør af hvervet som repræsentant for uledsagede mindreårige udlændinge

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.5.3. Den foreslåede ordning

2.6. Revidering af reglerne om iværksættelse af sociale indsatser for mindreårige udlændinge og unge udlændinge i alderen 18 til 22 år

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge

2.6.1.2. Iværksættelse af øvrige sociale indsatser for uledsagede mindreårige udlændinge

2.6.1.3. Iværksættelse af sociale indsatser for ledsagede mindreårige udlændinge og unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.6.3. Den foreslåede ordning

2.7. Udvidelse af socialtilsynets kompetence til at føre tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Udlændingeloven

2.7.1.2. Socialtilsynsloven

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.7.3. Den foreslåede ordning

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

UDKAST

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Klimamæssige konsekvenser

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer af regler på udlændingeområdet på området for indkvartering, ydelser og sociale indsatser mv.

Med lovforslaget indføres en ligedeling af det forsørgertillæg, der udbetales til udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, der har forsørgelsespligt over for mindreårige børn, med henblik på at bringe udlændingelovens regler om udbetaling af forsørgertillæg i overensstemmelse med reglerne om udbetaling af børne- og ungeydelse.

Med lovforslaget udvides desuden Udlændingestyrelsens adgang til at fradrage lønindkomst fra lønnet beskæftigelse eller praktik i de udgifter, som udbetales til udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, navnlig i perioden fra meddelelse af opholdstilladelse, og indtil ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen.

Med lovforslaget indføres herudover hjemmel til, at en mindreårig asylansøger kan indkvarteres privat hos et herboende nært familiemedlem på samme lempeligere vilkår, som tilfældet er for mindreårige med herboende forældre.

Med lovforslaget opdateres også udlændingelovens bestemmelse om udpegning af repræsentant for uledsagede mindreårige udlændinge og udlændingelovens bestemmelse om klageadgang for Udlændingestyrelsens modenhedsvurdering af uledsagede mindreårige udlændinge.

Med lovforslaget indføres hjemmel til iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse for uledsagede mindreårige med ulovligt ophold, således at denne persongruppe kan modtage disse indsatser med direkte hjemmel i udlændingeloven fremfor, som i dag, efter principperne i barnets lov. Endvidere sikres ensartet hjemmel til iværksættelse af sociale indsatser for mindreårige udlændinge med processuelt ophold, herunder uledsagede mindreårige udlændinge, og unge udlændinge med processuelt ophold.

Med lovforslaget indføres endelig hjemmel til, at socialtilsynet kan føre fagligt tilsyn med særindkvarteringssteder og steder, hvor der sker ekstern indkvartering af voksne udlændinge med særlige behov for støtte, som ikke kan rummes på et ordinært indkvarteringssted.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ligedeling af forsørgertillæg

2.1.1. Gældende ret

UDKAST

Udlændingestyrelsen har forsørgelsesforpligtelsen over for udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl), indtil de meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. dog stk. 3 og stk. 4. Udlændingestyrelsen har også forsørgelsesforpligtelsen over for udlændinge, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af de pågældende, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 2, jf. dog stk. 3 og stk. 4.

En udlænding, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, får udbetalt et forsørgertillæg, hvis udlændingen har forsørgelsespligt over for et barn under 18 år, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3, 1. pkt. Der kan kun udbetales ét forsørgertillæg pr. barn, jf. § 42 b, stk. 3, 3. pkt. Der kan højst udbetales to forsørgertillæg pr. familie, jf. § 42 b, stk. 3, 4. pkt. En udlænding, der har forsørgelsespligt over for mere end to børn, får udbetalt et nedsat forsørgertillæg pr. barn ud over to børn, jf. § 42 b, stk. 3, 5. pkt. En udlænding, som har forsørgelsespligt over for mere end to mindreårige børn, får således udbetalt et nedsat forsørgertillæg for det 3. og eventuelt 4. barn. Der kan ikke udbetales tillæg for flere end fire børn pr. familie, jf. § 42 b, stk. 3, 6. pkt., modsætningsvis.

Det er en betingelse for udbetaling af forsørgertillæg, at det barn, som udlændingen har forsørgelsespligt over for, betragtes som hørende til udlændingens familie. Bor barnet ikke sammen med en af eller begge sine forældre, samlever barnet i ægteskab eller samlivsforhold, eller har barnet selv forsørgelsespligt over for et barn under 18 år, betragtes barnet ikke som hørende til en af eller begge sine forældres familie, jf. § 42 b, stk. 3, 7. og 8. pkt.

Bor barnet sammen med begge forældre, udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg til barnets moder, jf. § 42 b, stk. 7, 2. pkt.

Er forældrene ikke samlevende, og har begge forældre forældremyndighed over barnet, udbetales forsørgertillægget eller det nedsatte forsørgertillæg til den af forældrene, som barnet bor hos den største del af tiden, eller, hvis det ikke kan konstateres, hvor barnet bor den største del af tiden, til moderen, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, L 157 som fremsat.

Lov om en børne- og ungeydelse (børn- og ungeydelsesloven) regulerer udbetalingen af en børne- og ungeydelse, der udbetales for børn under 18 år.

Det er en betingelse for retten til børne- og ungeydelsen, at barnet ikke forsørges af offentlige midler, hvorfor udlændinge, der forsørges af Udlændingestyrelsen, har ikke ret til udbetaling af børne- og ungeydelsen, jf. børne- og ungeydelseslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Den 1. januar 2022 trådte nye udbetalingsregler for børne- og ungeydelsen i kraft, hvorefter ydelsen som udgangspunkt udbetales til fælles forældremyndighedsindehavere med halvdelen til hver, også selvom forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende, det vil sige ikke er bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 1, 1. pkt. Er der kun én forældremyndighedsindehaver, udbetales den fulde børne- og ungeydelse til denne, jf. § 4, stk. 5. Er forældremyndighedsindehaverne ikke bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, kan den fulde ydelse udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 2, nr. 1, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregisteret CPR-registreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. børne- og ungeydelseslovens § 4, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 31, som fremsat, side 3, at formålet er at ligestille forældremyndighedsindehaverne i relation til udbetaling af børne- og ungedelserne og i højere grad tage højde for nutidens familiemønstre.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at reglerne for udbetaling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg til udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter udlændingelovens § 42 b bør ændres, således at reglerne for udbetaling i højere grad bringes på linje med reglerne for udbetaling af børne- og ungeydelse i børne- og ungeydelsesloven i forhold til de ligestillingsmæssige aspekter. Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at de hensyn, der ligger bag ændringen af reglerne for udbetaling af børne- og ungeydelse, herunder særligt de ligestillingsmæssige hensyn samt hensynet til, at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre, i vidt omfang gør sig gældende for forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg efter § 42 b.

Det er derfor ministeriets opfattelse, at udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 2. pkt., bør affattes således, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, og som har forsørgelsespligt over for et fælles barn, som udgangspunkt får udbetalt forsørgertillæg med halvdelen af tillægget til hver, uanset om de er samboende eller ej.

Det er endvidere ministeriets opfattelse, at nogle af de samværsformer og tilfælde, der særskilt reguleres i børne- og ungedydelserloven, ikke på samme måde gør sig gældende for udlændinge i Udlændingestyrelsens indkvarteringssystem, og at der således ikke i udlændingeloven er behov for særskilt regulering heraf. Ministeriet finder derfor, at lovforslaget bør indeholde visse forskelle fra børne- og ungedydelserloven, hvilket samtidig giver mulighed for en vis fleksibilitet i Udlændingestyrelsens sagsbehandling.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 2. pkt., nyaffattes, således at forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg fremover vil skulle udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, uanset om de er samboende eller ej.

Den foreslåede nyaffattelse vil indebære, at forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg fremover ikke alene udbetales til barnets moder, hvis barnet bor med begge forældre.

Den foreslåede nyaffattelse vil endvidere indebære, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed under Udlændingestyrelsens forsørgelse, der har forsørgelsespligt over for et fælles barn, som udgangspunkt får udbetalt forsørgertillæg efter § 42 b med halvdelen af tillægget til hver forældremyndighedsindehaver, uanset om de er samboende eller ej.

Nyaffattelsen vil således sikre, at forældremyndighedsindehaverne – tilsvarende reglerne for udbetaling af børne- og ungedydelser – i højere grad lige-stilles i relation til udbetalingen af forsørgertillæg efter § 42 b, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre.

Den foreslåede nyaffattelse ændrer ikke på, hvor mange børn der berettiger henholdsvis forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg. Der vil fortsat udbetales højest to forsørgertillæg pr. familie og nedsat forsørgertillæg for det 3. og eventuelt 4. barn. Der vil desuden fortsat ikke kunne udbetales tillæg for flere end fire børn pr. familie. Ordningen vil ligeledes ikke ændre på, hvornår en udlænding er berettiget til tillæg eller størrelsen af et sådant tillæg, idet ordningen alene vedrørende udbetalingen heraf.

2.2. Udvidelse af fradragsadgangen for beskæftigelse eller lønnet praktik

2.2.1. Gældende ret

Udlændinge skal have en arbejdstilladelse for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse, udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for mod eller uden vederlag udføre tjenesteydelser her i landet, jf. udlændingelovens § 13, stk. 1.

Ved lov nr. 430 af 1. maj 2013 om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen) blev der bl.a. indført mulighed for, at asylansøgere, der har opholdt sig i Danmark i mere end 6 måneder fra tidspunktet for indgivelse af ansøgning om asyl, kan tage beskæftigelse, og at lønindkomst fradrages i kontante ydelser, der udbetales efter udlændingelovens regler.

Efter udlændingelovens § 14 a kan udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 (asyl), således få tilladelse af Udlændingestyrelsen til uden arbejdstilladelse at tage beskæftigelse i Danmark på sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, når en række betingelser er opfyldt.

Efter udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 4, er udlændinge, som er meddelt asyl, fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. udlændingelovens § 13, stk. 1. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt asyl, skal disse ikke have tilladelse til beskæftigelse, jf. § 14 a modsætningsvist.

Efter udlændingelovens § 42 g, stk. 2, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl), og som er optaget på en ungdomsuddannelse, deltage i ulønnet eller lønnet praktik som led i uddannelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes.

Efter hjemrejselovens § 5 kan Hjemrejsestyrelsen beslutte, at der skal udarbejdes en hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, jf. stk. 3, og ikke har ret til at opholde sig her i landet. Dette omfatter bl.a. afviste asylansøgere og udlændinge, hvor udlændingemyndighederne har truffet endelig afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse. Udlændinge, som er omfattet af hjemrejselovens § 5, som indgår en hjemrejsekontrakt samt deltager i en ungdomsuddannelse som erstatning for den hjemrejseforberedende undervisning, kan deltage i ulønnet og lønnet praktik

som led i uddannelsen, jf. § 22, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 1970 af 13. oktober 2021 om hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år, som ikke har ret til at opholde sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt. eller stk. 2, jf. stk. 3.

En udlænding, der opholder sig her i landet og har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 (asyl), er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. dog stk. 3 og 4 og § 43, stk. 1. Hvis den pågældende meddeles opholdstilladelse efter § 7 (asyl), gælder Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, indtil ansvaret for den pågældende er overgået til kommunalbestyrelsen, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt. Ansvarer påhviler kommunalbestyrelsen fra udgangen af den første hele måned fra tidspunktet for afgørelsen om visitering, jf. integrationslovens § 4, stk. 2. Afgørelsen om visitering træffes af Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelse af asyl, jf. integrationslovens § 10, stk. 1.

En udlænding, der ikke er omfattet af § 42 a, stk. 1, og som efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5, ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan efter udlændingelovens § 42 a, stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, få udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen. Det er en forudsætning, at den pågældende er indkvarteret på et asylindkvarteringssted.

Udlændingelovens § 42 a, stk. 3, indeholder regler om undtagelse til Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 42 a, stk. 1 og 2.

Udlændinge omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse får alt efter de nærmere omstændigheder udbetalt en række kontante ydelser, jf. reglerne i udlændingelovens § 42 b, stk. 1-13. Det fremgår af udlændingelovens § 42 b, stk. 14, at hvis en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 (asyl), oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik omfattet af § 14 a eller § 42 g, stk. 2, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales af Udlændingestyrelsen til udlændingen efter reglerne i stk. 1-13.

Udlændingelovens § 42 b, stk. 14, fik sin nuværende ordlyd ved § 1, nr. 23, i lov nr. 430 af 1. maj 2013 om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen). Det fremgår

af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 130 som fremsat, side 11, at den lønindkomst, som en asylansøger oppebærer i kraft af adgangen til arbejdsmarkedet, fradrages i de kontante ydelser, som en asylansøger modtager efter udlændingelovens § 42 b.

Udlændingestyrelsens adgang til at foretage fradrag i kontante ydelser er således begrænset til at omfatte indkomst, som udlændinge, som har indgivet en ansøgning om asyl, oppebærer ved beskæftigelse efter § 14 a eller ved lønnet praktik efter § 42 g, stk. 2, jf. § 42 b, stk. 14. Dette gælder også afviste asylansøgere.

Derimod har Udlændingestyrelsen ikke hjemmel til at foretage fradrag i oppebåret indkomst ved beskæftigelse, jf. § 14, stk. 1, nr. 4, i de kontante ydelser, der kan udbetales til udlændingen efter § 42 b, stk. 1-13.

Tilsvarende har Udlændingestyrelsen ikke hjemmel til at foretage fradrag i de kontante ydelser, der under visse betingelser kan udbetales efter § 42 b, stk. 1-13, til en udlænding, der er blevet meddelt afslag på asyl, og som har indgået en hjemrejsekontrakt efter hjemrejselovens § 5, og som frem til udrejsen eller udsendelsen oppebærer en indkomst ved lønnet praktik som led i en ungdomsuddannelse, jf. § 22, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 1970 af 13. oktober 2021 om hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år som ikke har ret til at opholde sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt. eller stk. 2, jf. stk. 3.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ikke rimeligt, at Udlændingestyrelsen ikke i alle tilfælde, hvor en udlænding under styrelsens forsørgelse oppebærer lønindkomst, har mulighed for at foretage fradrag i kontante ydelser, der udbetales til udlændingen. Det er efter ministeriets opfattelse således eksempelvis ikke rimeligt, at Udlændingestyrelsen ikke har adgang til at fradrage oppebåret lønindkomst fra lønnet beskæftigelse eller lønnet praktik i de udgifter, som udbetales til udlændinge, der oppebærer lønindkomst i perioden fra meddelelse af opholdstilladelse, og indtil ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen.

Tilsvarende bør Udlændingestyrelsen have hjemmel til at fradrage i de kontante ydelser, der under visse betingelser kan udbetales efter § 42 b, stk. 1-13, til en udlænding, der er blevet meddelt afslag på asyl, og som har indgået en hjemrejsekontrakt efter hjemrejselovens § 5, og som frem til udrejsen eller udsendelsen oppebærer en indkomst ved lønnet praktik som led i en ungdomsuddannelse.

Hensynet bag Udlændingestyrelsens adgang til at foretage fradrag i indkomst oppebåret ved beskæftigelse efter § 14 a og ved lønnet praktik efter § 42 g, stk. 2, gør sig således efter ministeriets opfattelse tilsvarende gældende, uanset hvilken hjemmel indkomsten er oppebåret i medfør af. Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse, at adgangen til at foretage fradrag i lønindkomst oppebåret af udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, bør udvides til at omfatte al lønindkomst, uanset hvilken hjemmel indkomsten er oppebåret i medfør af, og således ikke kun indkomst efter udlændingelovens § 14 a og § 42 g, stk. 2.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udlændingelovens § 42 b, stk. 14, nyaffattes, således at Udlændingestyrelsen vil kunne fradrage lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik, som oppebæres af udlændinge, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, i kontante ydelser, der udbetales efter § 42 b, stk. 1-13.

Den foreslåede nyaffattelse vil indebære, at fradragsadgangen i udlændingelovens § 42 b, stk. 14, vil omfatte al lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik oppebåret af udlændinge, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, uanset, hvilken hjemmel indkomsten er oppebåret i medfør af.

Den foreslåede udvidelse af fradragsadgangen i § 42 b, stk. 14, til at omfatte al lønindkomst oppebåret af udlændinge, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelse efter § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, vil således medføre, at Udlændingestyrelsen får videre adgang til at foretage fradrag i de kontante ydelser, der kan udbetales til en udlænding, der er under styrelsens forsørgelse, og som i øvrigt har tilladelse til at tage beskæftigelse mv.

Ændringen vil således medføre, at indtægter oppebåret ved bl.a. beskæftigelse i perioden fra meddelelse af opholdstilladelse og indtil overgang af ansvaret for udlændingen til kommunalbestyrelsen med hjemmel i § 14, stk. 1, nr. 4, også fradrages i de kontante ydelser.

Den foreslåede ordning vil endvidere indebære, at fradragsadgangen i § 42 b, stk. 14, ikke alene vil omfatte asylansøgere og afviste asylansøgere, men at fradragsadgangen også vil omfatte øvrige udlændinge omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3. Dette vil bl.a. have den virkning, at fradragsordningen også vil skulle finde anvendelse for udlændinge, hvor udlændingemyndighederne har truffet endelig afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af

en opholdstilladelse, hvis udlændingen er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse.

En udvidelse af fradragsadgangen i § 42 b, stk. 14, til at omfatte øvrige udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse vil således medføre, at de økonomiske konsekvenser af indkomster ved en lønnet praktik, som en udlænding oppebærer efter at have indgået en hjemrejsekontrakt efter hjemrejselovens § 5, er de samme frem til udrejsen eller udsendelsen, uagtet om udlændingen er en afvist asylansøger eller en udlænding, der f.eks. har fået sin opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget.

2.3. Udvidelse af lempelig adgang for privat indkvartering for mindreårige udlændinge, der opholder sig i indkvarteringssystemet

2.3.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 42 l, stk. 1, fastsætter regler om adgang til privat indkvartering for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7. Det er Udlændingestyrelsen, der efter ansøgning træffer afgørelse om privat indkvartering. Det er bl.a. en betingelse for privat indkvartering, at udlændingen har opholdt sig i Danmark i mindst 6 måneder fra indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7. Mindreårige udlændinge kan ansøge om privat indkvartering hos andre end herboende forældre efter denne bestemmelse, såfremt den mindreåriges forældre ikke opholder sig i Danmark.

Udlændingelovens § 42 l, stk. 2, nr. 1-6, angiver, hvilke udlændinge der ikke vil kunne gives tilladelse til privat indkvartering.

Udlændingelovens § 42 l, stk. 3, regulerer adgang til for visse persongrupper at blive indkvarteret privat uden samtidig at opfylde de almindelige betingelser i stk. 1, herunder i forhold til betingelsen om 6 måneders ophold i Danmark fra tidspunktet for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7. Det følger således bl.a. af bestemmelsen, at der kan gives tilladelse til privat indkvartering hos herboende forældre for en mindreårig udlænding. Det er dog fortsat en betingelse, at udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen om dennes private indkvartering i overensstemmelse med § 42 l, stk. 4.

Det forudsættes, at den person, som den mindreårige udlænding skal indkvarteres hos, jf. stk. 1 og 3, og som har rådighed over boligen, har lovligt ophold her i landet. Det forudsættes endvidere, at den pågældendes bolig er egnet til beboelse af den pågældende husstand.

Efter udlændingelovens § 42 1, stk. 5, 1. pkt., forudsætter en afgørelse om privat indkvartering, at boligen er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8. Dette gælder dog efter § 42 1, stk. 5, 3. pkt., ikke for bl.a. mindreårige udlændinge, der ønsker privat indkvartering hos herboende forældre i medfør af § 42 1, stk. 3.

Det fremgår herudover af udlændingelovens § 42 1, stk. 5, 2. pkt., at en udlænding under 18 år kun kan indkvarteres privat, hvis Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at hensynet til den mindreåriges tarv taler derfor.

Udlændingelovens § 42 1, stk. 7, fastslår, at en udlænding, der er privat indkvarteret, fortsat forsørges af Udlændingestyrelsen, jf. § 42 a, stk. 1, jf. stk. 3 og 4, og § 42 b, og fortsat er omfattet af reglerne i udlændingeloven om undervisning og aktivering, jf. §§ 42 c-42 g. Hvis udlændingen er mindreårig og er indkvarteret privat hos herboende forældre i medfør af § 42 1, stk. 3, overgår forsørgelsespligten som udgangspunkt til de herboende forældre i forbindelse med den private indkvartering, medmindre særlige grunde foreligger, jf. § 42 a, stk. 3, nr. 5.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Mindreårige udlændinge, der har indgivet ansøgning om asyl efter udlændingelovens § 7, har i dag en lempelig adgang til privat indkvartering hos herboende forældre, idet der stilles færre betingelser for at benytte sig af ordningen.

Det er således ikke en betingelse for privat indkvartering, at den mindreårige har opholdt sig som asylansøger i Danmark i mindst 6 måneder, ligesom der ikke er betingelser om den pågældendes fase i asylprocessen

Mindreårige udlændinge, der kommer alene til Danmark og indgiver ansøgning om asyl, er ofte yderst sårbare, hvorfor barnets tarv efter en konkret vurdering vil kunne tilsige indkvartering hos herboende familiemedlemmer.

Udlændingestyrelsen er bekendt med sager, hvor mindreårige udlændinge kommer til Danmark uden deres forældre, men hvor andre nære familiemedlemmer er bosiddende i Danmark, eksempelvis bedsteforældre eller ældre, myndige søskende.

Det er i den forbindelse Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at hensynet til barnets tarv i en konkret situation må antages at tilsige, at den

mindreårige udlænding indkvarteres hos eventuelle herboende nære familiemedlemmer på samme lempeligere vilkår, som tilfældet er for mindreårige med herboende forældre.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at mindreårige udlændinge, der har andre herboende nære familiemedlemmer end herboende forældre, også kan indkvarteres privat hos den eller disse nære familiemedlemmer på samme vilkår, som gælder for mindreårige, der indkvarteres privat hos herboende forældre.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at lovforslaget vil medvirke til Danmarks mest hensigtsmæssige overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder (børnekonventionen).

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udlændingelovens § 42 1, stk. 3, 1. pkt., ændres, således at der etableres en mulighed for, at Udlændingestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om, at en mindreårig udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, kan indkvarteres privat hos et herboende nært familiemedlem, forudsat at den mindreåriges forældre ikke opholder sig i Danmark, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med stk. 4.

Der vil efter den foreslåede ordning ikke være en betingelse om, at den mindreårige skal have et ophold i Danmark på mindst 6 måneder, ligesom det ikke vil være en betingelse, at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at den mindreårige asylansøger kan opholde sig i Danmark under asylsagens behandling.

Tilsvarende de gældende regler for privat indkvartering hos herboende forældre vil det med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 42 1, stk. 5, 3. pkt., ikke være en betingelse, at det herboende nære familiemedlems bolig er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8.

Det forudsættes dog, at den person, som den mindreårige udlænding skal indkvarteres hos, og som har rådighed over boligen, har lovligt ophold her i landet.

Udlændingestyrelsen vil konkret i forbindelse med en ansøgning om privat indkvartering foretage en vurdering af, om hensynet til den mindreåriges tarv taler for at lade den mindreårige indkvartere sig privat hos nære herboende familiemedlemmer. Udlændingestyrelsen skal ved vurderingen heraf bl.a. inddrage beskyttelsen i børnekonventionens artikel 3, 9 og 12.

Udlændingestyrelsen vil forud for en eventuel indgåelse af kontrakt om privat indkvartering hos et herboende nært familiemedlem undersøge, om den mindreåriges eventuelle personlige repræsentant/bisidder er bekendt med og understøtter ønsket om privat indkvartering. Udlændingestyrelsen retter endvidere henvendelse til det asylcenter, hvor den mindreårige udlænding er indkvarteret med henblik på at indhente oplysninger om den mindreåriges fysiske og psykiske tilstand, om eventuelle underretninger om barnet til den stedlige kommune samt om værtsfamiliens bopælskommune har foretaget en vurdering af værtsfamilien. Derudover undersøger Udlændingestyrelsen, om der i forbindelse med behandlingen af barnets asylsag er foretaget en vurdering af barnets modenhed. Tilsvarende reglerne for mindreårige udlændinge, som ansøger om privat indkvartering hos herboende forældre, vil den foreslåede ordning ikke gælde for mindreårige udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 42 1, stk. 2, medmindre helt særlige omstændigheder tilsiger dette.

Det vil i ganske særlige tilfælde kunne forekomme, at hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt hensynet til barnets tarv, helt afgørende tilsiger, at der vil skulle dispenseres fra bestemmelsen i udlændingelovens § 42 1, stk. 2, eksempelvis til trods for en betinget dom om fængsel.

2.4. Klager over Udlændingestyrelsens modenhedsvurdering

2.4.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., kan Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, ikke påklages.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan der gives opholdstilladelse til en uledsaget udlænding under 18 år, der har indgivet ansøgning efter § 7 (asyl), hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens personlige forhold, er særlige grunde til at antage, at udlændingen ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, og hvis der er grund til at antage, at udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland vil være uden

familiemæssigt netværk eller uden mulighed for ophold på et modtage- og omsorgscenter og dermed vil blive stillet i en reel nødssituation. Opholdstilladelsen kan ikke forlænges ud over udlændingens fyldte 18 år.

Det er Udlændingestyrelsen, der i første omgang vurderer, om en uledsaget mindreårig udlænding er moden nok til at gennemgå en asylsagsprocedure. Hvis Udlændingestyrelsen vurderer, at den uledsagede mindreårige ikke er tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsprocedure, kan Udlændingestyrelsen meddele den pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 1, uden at ansøgningen om asyl behandles. Den uledsagede mindreårig udlænding har dog til enhver tid mulighed for at fastholde sin ansøgning om asyl og få asylsagen realitetsbehandlet. Dette gælder uanset den uledsagede mindreåriges alder og uafhængigt af Udlændingestyrelsens modenhedsvurdering, og det gælder, uanset om den pågældende har fået opholdstilladelse som umoden eller er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1, f.eks. fordi den pågældende har familiemæssigt netværk i hjemlandet. Definitionen på en flygtning gælder således for alle individer, uanset alder.

Såfremt Udlændingestyrelsen anser en uledsaget mindreårig som værende tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsprocedure, vil den pågældende gennemgå en normal asylsagsbehandling. Såfremt den pågældende meddeles afslag på asyl i Udlændingestyrelsen, indbringes sagen for Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet foretager i alle sager, hvor en uledsaget mindreårig udlænding har indgivet ansøgning om asyl, en vurdering af, om ansøgeren på tidspunktet for nævnets behandling af sagen kan anses for at være tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsbehandling.

Har den uledsagede mindreårige asylansøger ikke ønsker at fastholde sin ansøgning om asyl og få asylsagen realitetsbehandlet, vil Flygtningenævnet af egen drift kunne hjemvise den pågældendes asylsag til Udlændingestyrelsen med den begrundelse, at den mindreårige efter Flygtningenævnets vurdering ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling i Flygtningenævnet.

Ved lov nr. 188 af 27. februar 2017 om ændring af udlændingeloven fik Flygtningenævnet overført kompetencen i en række klagesager fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, herunder behandlingen af klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, til uledsagede mindreårige udlændinge og klager over Udlændingestyrelsens afgørelse om aldersvurdering og ledsagevurdering. Inden overførslen af kompetencen i sager om uledsagede mindreårige

udlændinge til Flygtningenævnet behandlede ministeriet således klager over afgørelser truffet af Udlændingestyrelsen i sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, samt klager over Udlændingestyrelsens afgørelse om aldersvurdering og ledsagevurdering. I den forbindelse udgjorde den tidligere bestemmelse om modenhedsvurderingen i udlændingelovens § 46, stk. 2, 2. pkt., jf. dagældende lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011, en undtagelse til Udlændinge- og Integrationsministeriets almindelige kompetence i disse sager.

Ved overførslen af kompetence fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til Flygtningenævnet blev § 46 a, stk. 8, 1. pkt., utilsigtet ikke ophævet.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., ikke længere er retvisende, og at bestemmelsen utilsigtet ikke blev ophævet i forbindelse med overførselen af klagesager vedrørende uledsagede mindreårige udlændinge fra ministeriet til Flygtningenævnet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker i den forbindelse, at Flygtningenævnet i alle sager om uledsagede mindreårige udlændinge, der er indbragt for nævnet, foretager en vurdering af, om ansøgeren på tidspunktet for nævnets behandling af sagen kan anses for at være tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsbehandling. Ministeriet vurderer på den baggrund, at udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., bør ophæves.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., om, at Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, ikke kan påklages.

Den foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., vil ikke indebære en ændring i sagernes behandling, ligesom retsstillingen for uledsagede mindreårige udlændinge ikke vil ændres, idet Flygtningenævnet – som det er i dag – vil foretage en vurdering af, om en uledsaget mindreårig udlænding, der har indgivet en ansøgning om asyl på tidspunktet for nævnets behandling af sagen kan anses for at være tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsbehandling.

Ophævelsen vil således alene bidrage til, at udlændingeloven bliver ajourført, idet bestemmelsen ikke længere er retvisende.

2.5. Ophør af hvervet som repræsentant for uledsagede mindreårige udlændinge

2.5.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 1, 1. pkt., får en uledsaget udlænding under 18 år, der opholder sig her i landet, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, udpeget en repræsentant til varetagelse af sine interesser.

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 7, ophører hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser, jf. stk. 1, når 1) barnet er meddelt opholdstilladelse i Danmark og får udpeget en midlertidig forældremyndighedsindehaver efter § 28 i forældreansvarsloven, 2) barnet fylder 18 år, 3) barnet udrejser af Danmark, 4) forældremyndighedsindehaveren indrejser i Danmark eller på anden måde bliver i stand til at udøve forældremyndigheden, 5) barnets ægtefælle indrejser i Danmark, eller 6) Familieretshuset eller familieretten træffer beslutning herom efter stk. 3.

Udlændingelovens § 56 a blev indført ved lov nr. 60 af 29. januar 2003. Det følger af de almindelige bemærkninger til bestemmelsen, at en person under 18 år, som er gift og indrejser med sin ægtefælle, ikke betragtes som uledsaget. Det følger imidlertid også af bemærkningerne, at spørgsmålet om, hvem der kan udpeges som repræsentant for barnet, må bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, idet der skal lægges afgørende vægt på, hvad der samlet set er bedst stemmende med hensynet til barnets interesser. Der henvises til Folketingstidende 2002-03, tillæg A, L 23, side 398 og 406. Disse betragtninger er gentaget i forbindelse med en revision af reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge, der blev foretaget i 2010, jf. Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L 37, side 6. Det forhold, at en mindreårig er gift i udlandet, og denne partner indrejser i landet, betyder således ikke, at dette automatisk medfører, at den mindreårig anses for ledsaget af partneren.

Det fremgår endvidere af de almindelige bemærkninger til § 56 a, at repræsentanten skal yde støtte i forbindelse med behandlingen af barnets asylsag, men repræsentanten skal også støtte barnet i relation til andre, mere personlige spørgsmål, f.eks. vedrørende skolegang og særlige omsorgs- eller behandlingsbehov, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, L 23, som fremsat, side 406.

Udlændingelovens § 56 a, stk. 7, blev i 2017 ændret som følge af en ændring i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, hvorefter muligheden for dispensation fra alderskrav ved indgåelse af ægteskab blev afskaffet, ligesom

der blev indført en bestemmelse om, at et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, medmindre der foreligger tvingende grunde herfor. Ved denne ændring blev udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 6, hvorefter hvervet som repræsentant ophører, når barnet indgår ægteskab, ophævet, jf. Folketingstidende, 2016-17, tillæg A, L 94, som fremsat, side 6 og 14. Bestemmelsen i § 56 a, stk. 7, nr. 5, om, at hvervet som personlig repræsentant ophører, når barnets ægtefælle indrejser i Danmark, blev imidlertid ikke samtidig ophævet.

Efter ændringen i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning anerkendes ægteskaber, der er indgået i udlandet af mindreårige, ikke efter dansk ret, medmindre der foreligger tvingende grunde herfor. Udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, har således ikke selvstændig betydning i forhold til spørgsmålet om udpegning af en personlig repræsentant, herunder særligt da der efter gældende ret altid skal foretages en konkret vurdering, hvor afgørende vægt lægges på, hvad der samlet set er bedst stemmende med hensynet til barnets interesser.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Barnets tarv skal altid komme i første række, og det er derfor vigtigt, at lovgivningen ikke syner at bidrage til at fastholde en mindreårig i et tvangsægteskab, ligesom det er vigtigt, at Danmarks sikrer en løbende iagttagelse af sine internationale forpligtelser, herunder FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder (børnekonventionen).

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, om, at hvervet som repræsentant til varetagelse af en uledsaget mindreåriges interesser overgår til den mindreåriges ægtefælle, når denne indrejser i Danmark, bør ophæves.

Det bemærkes, at der efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ej heller bør indlægges en formodning efter udlændingeloven om, en mindreårig, som er gift i udlandet, og som indrejser med sin "ægtefælle", ikke betragtes som uledsaget.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, om, at hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser ophører, når barnets ægtefælle indrejser i Danmark, ophæves.

En ophævelse af udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, medfører, at hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser ikke længere – som et udgangspunkt ved en ordlydslæsning af udlændingeloven – vil ophøre, når

barnets ”ægtefælle” indrejser i Danmark. Der lægges med den foreslåede ændring ikke op til en ændring af praksis.

Udlændingestyrelsen vil således som hidtil i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt den mindreårige skal betragtes som ledsaget eller uledsaget, skulle foretage en konkret vurdering i den enkelte sag, hvor der lægges afgørende vægt på, hvad der samlet set er bedst stemmende med hensynet til den mindreåriges interesser. Der vil således som i dag kunne forekomme situationer, hvor det efter en konkret vurdering med udgangspunkt i barnets tarv, vurderes, at den mindreåriges partner bør anses som ledsager. Hvis den mindreårige er ledsaget, udpeges der som udgangspunkt ikke en personlig repræsentant.

2.6. Revidering af reglerne om iværksættelse af sociale indsatser over for mindreårige udlændinge og unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge

Efter udlændingelovens kapitel 9 b, der indeholder §§ 62 l-62 v, kan børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor en uledsaget mindreårig udlænding er indkvarteret, træffe afgørelse om, at den pågældende skal anbringes uden for indkvarteringsstedet på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, i barnets lov efter en række nærmere betingelser.

Efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, kan der således træffes afgørelse om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, på alle former for anbringelsessteder uden samtykke efter § 43, stk. 1, i barnets lov, herunder på delvist lukkede døgninstitutioner og delvist lukkede afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Det er børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor den uledsagede mindreårige udlænding er indkvarteret, der kan træffe afgørelse om anbringelse efter § 62 l, stk. 1.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, Tillæg A, L 204 som fremsat, side 24 ff., at ordningen omfatter uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold og uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold. Det følger videre, at det afgørende for at være omfattet af bestemmelsen er, at pågældende er omfattet af udlændingeloven, og at der er behov for social støtte i form af en anbringelse.

Processuelt ophold anses som lovligt ophold omfattet af § 4, stk. 1, i barnets lov, og der kan derfor også træffes afgørelse om anbringelse af en uledsaget

mindreårig udlænding, som har processuelt ophold, med direkte hjemmel i bestemmelserne om anbringelse i barnets lov.

Det betyder, at der både er hjemmel til anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt med henvisning til udlændingelovens § 62 l og med henvisning til barnets lov.

Udlændingelovens §§ 62 m-62 v vedrører grundlaget for afgørelsen, opfølgning, tilsyn, ret til samvær og kontakt og ophør af anbringelsen, som alle finder anvendelse ved anbringelse af uledsagede mindreårige i henhold til udlændingelovens § 62 l.

Det er en forudsætning for, at en uledsaget mindreårig udlænding kan anbringes, at der er en åbenbar risiko for, at den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg, behandling, overgreb, kriminell adfærd, misbrugsproblemer eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer, jf. udlændingelovens § 62 l, stk. 1, og at der er begrundet formodning om, at den uledsagede mindreårige udlændings problemer ikke kan løses under udlændingens fortsatte ophold på indkvarteringsstedet, jf. udlændingelovens § 62 l, stk. 2.

2.6.1.2. Iværksættelse af øvrige sociale indsatser for uledsagede mindreårige udlændinge

Iværksættelse af øvrige sociale indsatser for uledsagede mindreårige udlændinge sker efter barnets lov eller efter principperne i barnets lov.

For så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold, der har behov for særlig støtte, og hvor der er begrundet formodning om, at behovet ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, kan børne- og ungeudvalget og kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b med direkte hjemmel i barnets lov, idet processuelt ophold, som anført ovenfor under pkt. 2.6.1.1, anses som lovligt ophold omfattet af § 4, stk. 1, i barnets lov.

For så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold, der har behov for særlig støtte, og hvor der er begrundet formodning om, at behovet ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, er der ikke hjemmel hverken i udlændingeloven eller direkte i barnets lov til at iværksætte øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b.

I sådanne situationer vil det bero på en vurdering af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Børnekonventionen, om der kan iværksættes indsatser med henvisning til principperne i barnets lov.

2.6.1.3. Iværksættelse af sociale indsatser for ledsagede mindreårige udlændinge og unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år

I det følgende anvendes betegnelsen *ledsagede mindreårige udlændinge* om mindreårige udlændinge, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted. Endvidere anvendes betegnelsen *unge udlændinge* om udlændinge i alderen fra 18 til 22 år.

For så vidt angår ledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold og unge udlændinge med processuelt ophold kan børne- og ungeudvalget træffe afgørelse om iværksættelse af sociale indsatser med direkte hjemmel i barnets lov, idet processuelt ophold, som anført ovenfor under pkt. 2.6.1.1, anses som lovligt ophold omfattet af § 4, stk. 1, i barnets lov.

Iværksættelse af sociale indsatser for ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og for unge udlændinge uden lovligt ophold i Danmark sker efter udlændingelovens kapitel 9 c, der indeholder §§ 62 x-62 æ.

I henhold til udlændingelovens § 62 x, stk. 1, finder en række bestemmelser i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger, hvis en ledsaget mindreårig udlænding uden lovligt ophold har behov for særlig støtte, og der er begrundet formodning om, at behovet ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet. I henhold til bestemmelsen kan der således træffes afgørelse om bl.a. anbringelse på et anbringelsessted af en ledsaget mindreårig udlænding uden lovligt ophold efter § 43, stk. 1, i barnets lov.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 62 x, jf. Folketings Tidende 2019-20, Tillæg A, L 189 som fremsat, side 164, at der med fornødne tilpasninger henvises bl.a. til de særlige forhold, der gælder for de mindreårige udlændinge uden lovligt ophold, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, i forhold til mindreårige udlændinge med lovligt ophold, der bor privat sammen med forældremyndighedsindehaverne.

Det fremgår endvidere, at der herved henvises til, at mindreårige udlændinge, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, har nogle andre forudsætninger i forhold til støtte fra f.eks. ansatte på indkvarteringsstedet, i forhold til mindreårige udlændinge med lovligt ophold, der bor hjemme sammen med forældremyndighedsindehaverne. Det fremgår videre, at det indebærer, at der ved valg af sociale indsatser skal tages højde for, at den mindreårige udlænding ikke har lovligt ophold i Danmark og derfor, som udgangspunkt, vil skulle udrejse af Danmark.

Iværksættelse af sociale indsatser, herunder f.eks. en anbringelse, vil ifølge bemærkningerne til § 62 x, stk. 1, jf. Folketingstidende 2019-20, Tillæg A,

L 189 som fremsat, typisk ske efter initiativ fra udlændingemyndighederne/indkvarteringsstedet, der anmoder kommunen om at igangsætte en vurdering af, om der er behov for, at der iværksættes en social indsats. Det er kommunen, der foretager vurderingen af, hvorvidt den mindreåriges behov for støtte kan imødekommes i indkvarteringssystemet.

Efter udlændingelovens § 62 x, stk. 2, kan ungestøtte iværksættes for unge udlændinge uden lovligt ophold. Ungestøtte tilbydes unge udlændinge, der har været anbragt indtil deres fyldte 18 år.

Det følger således af udlændingelovens § 62 x, stk. 2, at hvis en ung udlænding uden lovligt ophold, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, og som har behov for særlig støtte, og hvor der er begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet finder §§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk.1, 2 og 4, i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Efter § 62 y, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor den ledsagede mindreårige udlænding uden lovligt ophold er indkvarteret, der kan træffe afgørelse om bl.a. anbringelse efter § 62 x, stk. 1.

Det følger af udlændingelovens § 62 y, stk. 2, at meddeles en ledsaget mindreårige udlænding, eller en ung udlænding, opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale indsatser, indtil der efter reglerne i barnets lov er truffet afgørelse om, hvorvidt indsatserne skal opretholdes eller ophøre.

Dette betyder ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, Tillæg A, L 189 som fremsat, at afgørelser om sociale indsatser opretholdes, indtil kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, har truffet en ny afgørelse med hjemmel i serviceloven (nu barnets lov).

Efter udlændingelovens § 62 æ finder § 11 c, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, og kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse på afgørelser, der træffes i medfør af udlændingelovens § 62 x.

Bestemmelsen i § 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vedrører typer af sager, hvor kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 6, i samme lov kan fraviges, hvis det er nødvendigt for sagens behandling, mens kapitel 9 og 10 i nævnte lov omhandler Ankestyrelsen og almindelige klageregler.

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det kan være vanskeligt for myndighederne at anvende de korrekte regler i forbindelse med en eventuel anbringelse eller iværksættelse af øvrige sociale indsatser for mindreårige og unge udlændinge, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelse.

Det skyldes det forhold, at der er hjemmel i udlændingeloven til iværksættelse af sociale indsatser, herunder anbringelse, for ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og til iværksættelse af ungestøtte for unge udlændinge uden lovligt ophold, mens der i udlændingeloven ikke er hjemmel til iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse for uledsagede mindreårige med processuelt ophold eller uden lovligt ophold eller til iværksættelse af ungestøtte for unge udlændinge med processuelt ophold.

Det skyldes samtidig det forhold, at der efter barnets lov kan iværksættes sociale indsatser, herunder anbringelse, for uledsagede og ledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold, mens iværksættelse af sociale indsatser for uledsagede mindreårige uden lovligt ophold skal ske ved anvendelse af principperne i barnets lov.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at en ændring af hjemlerne til iværksættelse af sociale indsatser over for mindreårige og unge udlændinge vil medføre, at retsgrundlaget for sociale indsatser, der kan iværksættes over for mindreårige og unge udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, tydeliggøres, og at gennemsigtigheden dermed øges.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser bør fastslås ved lov, at uledsagede mindreårige uden lovligt ophold i Danmark har samme rettigheder i forhold til øvrige sociale indsatser end anbringelse, som ledsagede mindreårige udlændinge i Danmark. Med en klar lovhjemmel sikres det efter ministeriets opfattelse, at der gælder ens regler for iværksættelse af øvrige sociale indsatser, uanset om den enkelte mindreårige opholder sig her på processuelt ophold eller ikke har lovligt ophold.

Det er således vurderingen, at der bør indsættes en hjemmel i udlændingeloven til at iværksætte øvrige sociale indsatser for uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold, ligesom der bør indsættes en tilsvarende hjemmel for uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold.

Der bør endvidere foretages en ændring af hjemmelen i udlændingeloven til iværksættelse af sociale foranstaltninger for ledsagede mindreårige udlæn-

dinge og unge udlændinge, således at også ledsagede mindreårige udlændinge og unge udlændinge med processuelt ophold er omfattet af bestemmelsen.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede ordning vil udlændingelovens kapitel 9 c indeholde hjemmel til iværksættelse af alle typer sociale indsatser for ledsagede mindreårige, herunder anbringelse, ligesom kapitlet vil indeholde hjemmel til iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b for uledsagede mindreårige. Kapitlet vil endvidere indeholde hjemmel til iværksættelse af ungestøtte for unge udlændinge. Anvendelsen af kapitel 9 c vil gælde, uanset om de pågældende persongrupper har processuelt eller ulovligt ophold, dog forudsat at de er under Udlændingestyrelsens forsørgelse.

Det foreslås således, at anvendelsesområdet i kapitel 9 c udvides til at omfatte iværksættelse af sociale indsatser, herunder anbringelse, for ledsagede mindreårige udlændinge under udlændingestyrelsens forsørgelse, uanset om de pågældende har processuelt ophold eller ulovligt ophold.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i kapitel 9 c, hvorefter der kan ske iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b for uledsagede mindreårige udlændinge, under udlændingestyrelsens forsørgelse. Dette vil gælde, uanset om de pågældende uledsagede mindreårige har processuelt ophold eller ulovligt ophold.

Det foreslås endelig, at anvendelsesområdet i kapitel 9 c udvides til at omfatte iværksættelse af ungestøtte for unge udlændinge under udlændingestyrelsens forsørgelse, uanset om de pågældende har processuelt ophold eller ulovligt ophold.

Herved sikres, at der vil gælde samme regler for mindreårige udlændinge og unge udlændinge, uanset om de opholder sig her i landet på processuelt ophold eller ikke har lovligt ophold. Det sikres herunder, at iværksættelse af sociale indsatser, herunder anbringelse, øvrige indsatser og ungestøtte, for mindreårige udlændinge og unge udlændinge, der har processuelt ophold, vil kunne ske med direkte hjemmel i udlændingeloven modsat i dag, hvor iværksættelse af sociale indsatser og ungestøtte for dele af denne persongruppe med processuelt ophold sker efter barnets lov.

Med lovforslaget lovfæstes i udlændingeloven således endvidere adgangen for uledsagede mindreårige uden lovligt ophold til at kunne modtage øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b i stedet for, som hidtil, efter principperne i barnets lov.

Med den foreslåede ordning vil det – som i dag – være en forudsætning, at det forud for en eventuel iværksættelse af sociale indsatser, herunder anbringelse, og ungestøtte altid skal sikres, at grundlaget herfor er til stede. Betingelserne for, hvornår der kan ske iværksættelse af sociale indsatser og ungestøtte vil skulle svare til betingelserne efter barnets lov, og der vil dermed ikke gives en mere vidtgående eller mere lempelig adgang til at iværksætte sociale indsatser og ungestøtte, end hvad der følger af barnets lov.

Det vil være kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor den mindreårige udlænding eller unge udlænding er indkvarteret, som vil kunne træffe afgørelse om iværksættelse af sociale indsatser, herunder ungestøtte, efter § 62 x.

Der er med lovforslaget tale om en tydeliggørelse og lovfæstelse af allerede eksisterende regler, og der tilsigtes således ikke med de foreslåede ændringer af udlændingelovens 9 c en ændring af den gældende praksis for iværksættelse af sociale indsatser for mindreårige udlændinge eller unge udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse. Det kan dog ikke afvises, at der med lovfæstelsen af hjemmelen til iværksættelse af øvrige sociale tiltag end anbringelse for uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold vil kunne ske en mindre øgning i antallet af iværksatte sociale indsatser for denne persongruppe, end når iværksættelsen, som i dag, alene sker på baggrund af principperne i barnets lov.

Det afgørende for at være omfattet af kapitel 9 c vil efter den foreslåede ordning være, at den mindreårige udlænding eller unge udlænding er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, og at kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget vurderer, at der er behov for iværksættelse af sociale indsatser, herunder ungestøtte, som ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet.

Udlændingestyrelsen vil derfor også som hidtil skulle afholde udgifterne til de nødvendige sociale indsatser iværksat over for mindreårige udlændinge og unge udlændinge, når betingelserne herfor er opfyldt. Kommunerne skal som hidtil således ikke iværksætte sociale indsatser for mindreårige udlændinge eller unge udlændinge i det omfang det vurderes, at udlændingemyndighederne inden for indkvarteringssystemet vil kunne imødekomme eventuelle behov.

2.7. Udvidelse af socialtilsynets kompetence til at føre tilsyn med særindkvarteringssteder og steder hvor der sket ekstern indkvartering

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Udlændingeloven

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 5, tilvejebringer og driver Udlændingestyrelsen indkvarteringssteder for udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3. Dette sker i samarbejde med såkaldte indkvarteringsoperatører, som kan være private organisationer eller selskaber eller statslige styrelser, som er godkendt hertil af udlændinge- og integrationsministeren, eller kommuner. I praksis indgår Udlændingestyrelsen et samarbejde med en række eksterne indkvarteringsoperatører, som varetager den daglige drift af de forskellige indkvarteringssteder.

Udlændingestyrelsen forestår den overordnede planlægning vedrørende etablering og drift af de forskellige indkvarteringssteder i Danmark. Aftaleforholdet mellem Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatørerne er fastlagt i kontrakter, som bl.a. fastlægger indkvarteringsoperatørernes serviceforpligtelser samt kapacitet og finansiering. Kontraktforholdet er baseret på en såkaldt bestiller-udfører-model, hvor Udlændingestyrelsen bestiller operatøren til at udføre den opgave, som Udlændingestyrelsen har ansvaret for. Som følge heraf fører Udlændingestyrelsen tilsyn med, om opgaven løses i overensstemmelse med kontrakterne. Udlændingestyrelsens tilsyn består af tilsyn med fokus på levering af konkrete ydelser, økonomiske tilsyn, informationssikkerhedstilsyn, inventartilsyn og bygningsmæssige tilsyn.

Det fremgår af operatørkontrakterne, som er indgået mellem Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatøren, at sådanne tilsyn kan være anmeldte og uanmeldte og være skriftlige eller gennemføres ved fremmøde på de enkelte indkvarteringssteder. Udlændingestyrelsen kan i umiddelbar forlængelse af et tilsyn indskærpe overholdelsen af gældende kontrakter, retningslinjer og myndighedsforskrifter. Tilsynene supplerer den øvrige dialog med operatøren af det særlige indkvarteringssted.

For at sikre de rette tilbud til de enkelte persongrupper har Udlændingestyrelsen forskellige typer af indkvarteringssteder, herunder f.eks. modtage-, opholds-, udrejse- og børnecentre.

De uledsagede mindreårige udlændinge bliver som udgangspunkt indkvarteret på et børnecenter med højere personalenormering samt døgnbemanding. De 17-årige uledsagede udlændinge bliver imidlertid som udgangspunkt indkvarteret på særlige afsnit eller afdelinger på almindelige opholdcentre, som primært er oprettet med henblik på at huse asylansøgere, der får deres sag behandlet her i landet.

Voksne udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, der til trods for støtte ikke kan rummes på et ordinært indkvarteringssted, kan tilbydes pladser til beboere med særlige behov, indkvartering på et såkaldt særindkvarteringssted eller ekstern indkvartering.

Ved *særindkvarteringssteder* forstås indkvarteringssteder, hvor der alene er indkvarteret udlændinge, som ikke kan rummes på et ordinært indkvarteringssted.

Ved *ekstern indkvartering* forstås indkvartering i private indkvarteringstilbud uden for Udlændingestyrelsens centersystem og uden for serviceloven.

Pladser til beboere med særlige behov, indkvartering på et særindkvarteringssted og ekstern indkvartering kræver en konkret og individuel vurdering foretaget af det socialfaglige personale på det ordinære indkvarteringssted samt Udlændingestyrelsens godkendelse.

Udlændingestyrelsen fører i henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 5, tilsyn med de steder, hvor udlændinge under udlændingestyrelsens forsørgelse er indkvarteret. For enkelte indkvarteringssteder gælder dog, at socialtilsynet fører det faglige tilsyn. Se nærmere herom under pkt. 2.7.1.2 nedenfor.

2.7.1.2. Socialtilsynsloven

Det følger af § 4, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, i lov om socialtilsyn (socialtilsynsloven), at en kommune i hver region i sin funktion som socialtilsyn godkender og fører tilsyn med bl.a. anbringelsessteder for børn og unge samt botilbud til midlertidige og længerevarende døgnophold til voksne efter serviceloven, herunder f.eks. også krisecentre.

Efter § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven udfører socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen, og på grundlag af en aftale med Udlændingestyrelsen, fagligt tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge.

Udlændingestyrelsen har mulighed for at indgå en aftale med ét socialtilsyn, der udfører tilsynet med alle de pågældende indkvarteringssteder, eller med flere socialtilsyn, f.eks. de socialtilsyn, der i forvejen fører driftsorienteret tilsyn med de døgntilbud mv. efter serviceloven, der er beliggende i de kommuner, hvor indkvarteringsstederne er beliggende.

Det fremgår af den konkrete aftale mellem socialtilsynet og Udlændingestyrelsen, hvilket omfang og indhold tilsynsaftalen har i det konkrete tilfælde. Det bemærkes, at det ikke er Udlændingestyrelsens samlede tilsyn med indkvarteringsstederne, men alene det faglige tilsyn der udføres af socialtilsynet. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, L 204 som fremsat, side 73f.

Det faglige tilsyn omfatter tilsyn med, at beboerne på børnecentre og 17-årige uledsagede udlændinge, som er indkvarteret på særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, samt beboere på indkvarteringssteder uden for det ordinære indkvarteringssystem, der er tilvejebragt af Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 5, og hvor der alene opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge, modtager den helhedsorienterede indsats og de ydelser, som operatørerne ifølge operatørkontrakterne med Udlændingestyrelsen er forpligtede til at levere på en fagligt kvalificeret måde. Det følger af bemærkningerne til § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven, jf. Folketingstidende 2016-17, L 204 som fremsat, side 74.

For så vidt angår de uledsagede mindreårige udlændinge, der er privat indkvarteret, er disse tilknyttet et børnecenter eller et indkvarteringssted med særlige afsnit eller afdelinger, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge. Operatøren for det pågældende børnecenter mv. varetager i relation til de privat indkvarterede uledsagede mindreårige, der er tilknyttet centeret mv., bl.a. forvaltningsmæssige og koordinerende opgaver vedrørende økonomi, skolegang og sundhedsforhold mv., som følger af operatørkontrakten, ligesom indkvarteringsoperatøren også vurderer, om den private indkvartering fortsat tjener barnets tarv.

Socialtilsynets opgave med at føre tilsyn med de forhold, som vedrører privat indkvarterede uledsagede mindreårige udlændinge, er et tilsyn med, om den indkvarteringsoperatør, som har den mindreårige tilknyttet, lever op til de forpligtelser, der fremgår af operatørkontrakten. Tilsynet med privat indkvarterede uledsagede mindreårige udlændinge sker som led i tilsynet med det børnecenter eller det særlige afsnit eller afdeling for uledsagede mindreårige udlændinge, som de pågældende er tilknyttet.

Det faglige tilsyn omfatter tilsyn med indkvarteringsstedernes magtanvendelse, jf. udlændingelovens §§ 62 f-62 i. Det vurderes i den forbindelse bl.a., om indkvarteringsstederne inden for de rammer, der er givet for indkvarteringsstedernes virke, har en pædagogisk indsats, der forebygger magtanvendelser, så magtanvendelse så vidt mulig undgås.

Som led i tilsynet med indkvarteringsstedernes magtanvendelse vurderes det endvidere, om indkvarteringsstederne dokumenterer og følger op på eventuelle magtanvendelser med henblik på løbende læring og forbedring af indsatsen.

Socialtilsynet udfører tilsynsopgaven med børnecentrene på baggrund af en aftale med Udlændingestyrelsen. Socialtilsynslovens regler finder således ikke anvendelse. Tilsynet indgår i Udlændingestyrelsens samlede tilsynsvirksomhed, som Udlændingestyrelsen i øvrigt fører, jf. udlændingelovens

§ 42 a, stk. 5. Det er derfor også Udlændingestyrelsen, der afholder omkostningerne forbundet med udførelsen af tilsynet. Det er tillige Udlændingestyrelsen, der træffer alle myndighedsbeslutninger i forhold til eventuelle videre foranstaltninger, der sættes i værk på baggrund af tilsynet, ligesom ansvaret for tilsynet ligger hos Udlændingestyrelsen.

Det bemærkes, at det, at socialtilsynet fører fagligt tilsyn, ikke betyder, at der er tale om delegation af myndighedsopgaven. Der er alene tale om, at den faktiske udførelse af tilsynsopgaven overlades til socialtilsynet.

Socialtilsynet gennemfører således den konkrete tilsynsopgave ifølge aftalen mellem socialtilsynet og Udlændingestyrelsen og afgiver på baggrund heraf en udtalelse til Udlændingestyrelsen om resultatet af tilsynet og om de tiltag, der efter socialtilsynets opfattelse er behov for at iværksætte.

Det kan i aftalen mellem socialtilsynet og Udlændingestyrelsen desuden indgå, i hvilket omfang socialtilsynet ved varetagelsen af tilsynsopgaven skal inddrage oplysninger fra modtagne indberetninger om magtanvendelse og oplysninger fra personalet og indkvarterede uledsagede mindreårige udlændinge på indkvarteringsstedet.

Det kan ligeledes indgå i aftalen, i hvilket omfang socialtilsynet, hvis forholdene på det enkelte indkvarteringssted tilsiger det, skal beslutte at gennemføre tilsyn med større hyppighed og intensitet. Det kan f.eks. være relevant, hvis et indkvarteringssted har uforholdsmæssigt mange magtanvendelser eller gentagne gange indberetter ikke-tilladt magtanvendelse som tilladt magtanvendelse.

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Som det fremgår ovenfor, fører socialtilsynet i dag fagligt tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge.

Socialtilsynet fører tillige tilsyn med botilbud til midlertidige og længerevarende døgnophold til voksne efter serviceloven, som efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse i høj grad minder om Udlændingestyrelsens særlige indkvarteringscentre, der tilbyder støtte til voksne udlændinge med særlige behov som følge af nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne eller særlige sociale problemer og med steder, hvor der sker ekstern indkvartering af udlændinge i samme persongruppe.

Det er som følge heraf Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at socialtilsynet besidder den særlige fagkundskab på området, der skal til

for at føre fagligt tilsyn med Udlændingestyrelsens særindkvarteringssteder og de steder, hvor der sker ekstern indkvartering. Det bemærkes i den forbindelse, at det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at socialtilsynet ikke vil kunne føre et formålstjeneligt tilsyn med omsorgspladserne i Udlændingestyrelsens indkvarteringssystem, idet disse f.eks. kan udgøre eget værelse på et almindeligt indkvarteringssted, og således i højere grad er en del af de almindelige indkvarteringssteder.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at socialtilsynet fremover på vegne af Udlændingestyrelsen, og på grundlag af en aftale med Udlændingestyrelsen, også skal føre fagligt tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering.

Det betyder, at socialtilsynet – på tilsvarende vis, som socialtilsynet i dag fører tilsyn med indkvarteringssteder, hvor der er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge – fremover også skal føre et systematisk, ensartet, uvildigt og fagligt kompetent tilsyn med Udlændingestyrelsens særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor der er indkvarteret udlændinge, der efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i det ordinære indkvarteringssystem på grund af et særligt behov for støtte.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er en forudsætning, at socialtilsynet alene vil skulle føre tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor de indkvarterede udlændinge alle har særlige behov, der nødvendiggør indkvartering det pågældende sted. Der vil således ikke være tale om særindkvarteringssteder eller steder med ekstern indkvartering, hvor der kunne være indkvarteret udlændinge uden særlige støttebehov, idet dette ville vanskeliggøre tilsynet.

Det bemærkes, at det ikke er Udlændingestyrelsens samlede tilsyn med særindkvarteringsstederne og steder med ekstern indkvartering, men alene det faglige tilsyn, der efter lovforslaget vil skulle udføres af socialtilsynet.

Det bemærkes endvidere, at der ikke vil være tale om delegation af myndighedsopgave, når socialtilsynet foreslås at føre fagligt tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering. Der vil alene være tale om, at den faktiske udførelse af tilsynsopgaven overlades til socialtilsynet.

Socialtilsynets udførelse af tilsynsopgaven med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering vil skulle ske på baggrund af en aftale med Udlændingestyrelsen. Det betyder, at det – ligesom det gælder for tilsynet med børnecentre mv. – ikke vil være socialtilsynslovens regler, der finder anvendelse. Tilsynet vil derimod indgå i Udlændingestyrelsens samlede til-

synsvirksomhed, og det vil således være Udlændingestyrelsen, der skal afholde omkostningerne forbundet med udførelsen af tilsynet. Det vil ligeledes være Udlændingestyrelsen, der træffer alle myndighedsbeslutninger i forhold til eventuelle videre foranstaltninger, der sættes i værk på baggrund af tilsynet.

Den foreslåede ændring indebærer, at socialtilsynet - på grundlag af aftalen indgået med Udlændingestyrelsen – vil have pligt til at udføre tilsynet på vegne af styrelsen.

Udlændingestyrelsen vil kunne indgå aftale med ét socialtilsyn, der skal udføre tilsynet med alle de pågældende indkvarteringssteder, eller med flere socialtilsyn, f.eks. de socialtilsyn, der i forvejen fører driftsorienteret tilsyn med de døgntilbud og botilbud mv. efter serviceloven, der er beliggende i de kommuner, hvor indkvarteringsstederne er beliggende.

Der forudsættes, som det er tilfældet med tilsynet med indkvarteringsstederne med mindreårige, at det i aftalen mellem socialtilsynet og Udlændingestyrelsen desuden vil kunne indgå, i hvilket omfang socialtilsynet ved varetagelsen af tilsynsopgaven skal inddrage oplysninger fra modtagne indberetninger om magtanvendelse og oplysninger fra personalet og de indkvarterede udlændinge på indkvarteringsstedet.

Det forudsættes endvidere, at det vil kunne indgå i aftalen, i hvilket omfang socialtilsynet, hvis forholdene på det enkelte indkvarteringssted tilsiger det, kan beslutte at gennemføre tilsyn med større hyppighed og intensitet. Det kan f.eks. være relevant, hvis et indkvarteringssted har uforholdsmæssigt mange magtanvendelser eller gentagne gange indberetter ikke-tilladt magtanvendelse som tilladt magtanvendelse.

Forslaget medfører, at det fortsat vil være Udlændingestyrelsen, der skal føre økonomisk tilsyn, bygningstilsyn, inventartilsyn og informationssikkerhedstilsyn med de relevante indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

De ligestillingsmæssige konsekvenser af ligestilling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg vurderes at understøtte delmål nr. 5.c. om at velfunderede politikker og lovgivning, der kan håndhæves, og som fremmer ligestilling mellem kønnene og styrker alle kvinders og pigers rettigheder og muligheder på alle niveauer, skal vedtages og styrkes positivt. Der henvises endvidere til lovforslagets pkt. 4 om ligestillingsmæssige konsekvenser.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslagets element om lighedeling af forsørgertillæg vil øge ligestillingen mellem forældre med fælles forældremyndighed i asylindkvarteringssystemet, idet forslaget vil medføre, at forsørgertillægget samt det nedsatte forsørgertillæg udbetales med halvdelen af tillægget til hver forælder frem for den nuværende ordning, hvor hele forsørgertillægget som udgangspunkt udbetales til barnets moder. Forslaget vil dermed medføre, at forældre i højere grad ligestilles i forhold til ydelserne. Lovforslaget vil således være kønsneutralt.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

[Under udarbejdelse]

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[Under udarbejdelse]

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets element om lighedeling af forsørgertillæg vil have den konsekvens, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed under Udlændingestyrelsens forsørgelse, der begge har forsørgelsespligt over for et mindreårigt fællesbarn, vil få udbetalt forsørgertillæg efter § 42 b med halvdelen af ydelsen til hver af forældrene.

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang forsørgertillægget og det nedsatte forsørgertillæg ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Lovforslaget indeholder positive konsekvenser for mindreårige udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, idet de administrative krav, der stilles for privat indkvartering hos andre end herboende forældre, ændres.

Lovforslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for borgeren.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Implemente- ringskonsekven- ser for stat, kom- muner og regio- ner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og natur- mæssige konse- kvenser		

UDKAST

Forholdet til EU-retten	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja Nej

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 3, 1. pkt., får en udlænding, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, udbetalt et forsørgertillæg, hvis udlændingen har forsørgelsespligt over for et barn under 18 år. Der kan højst udbetales to forsørgertillæg pr. familie, jf. § 42 b, stk. 3, 4. pkt. En udlænding, der har forsørgelsespligt over for mere end to børn, får udbetalt et nedsat forsørgertillæg pr. barn ud over to børn, jf. § 42 b, stk. 3, 5. pkt. En udlænding, som har forsørgelsespligt over for mere end to mindreårige børn, får udbetalt et nedsat forsørgertillæg for det 3. og eventuelt 4. barn. Der kan ikke udbetales tillæg for flere end fire børn pr. familie, jf. § 42 b, stk. 3, 6. pkt., modsætningsvis.

Bor barnet sammen med begge forældre, udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg til barnets moder, jf. § 42 b, stk. 7, 2. pkt.

Det foreslås at nyaffatte udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 2. pkt., således, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed under Udlændingestyrelsens forsørgelse, der har forsørgelsespligt over for et fælles barn, som udgangspunkt får udbetalt forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg efter § 42 b med halvdelen af tillægget til hver forælder.

Udbetalingen med halvdelen af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg til hver af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed vil ifølge forslaget således som udgangspunkt skulle gælde, selvom forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende.

Der vil være sager, som Udlændingestyrelsen vil skulle udtage til særskilt behandling, førend forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg udbetales. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehavere, uanset om de er samboende eller ej, er enige om, at forsørgertillæg og nedsat

forsørgertillæg skal udbetales til den ene. I et sådant tilfælde vil begge forældremyndighedsindehaverne skulle tilkendegive til Udlændingestyrelsen, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Det kan endvidere være i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende, og hvor den ene forældremyndighedsindehaver er barnets primære omsorgsperson, og hos hvilken barnet tilbringer væsentligt mest tid hos. I disse tilfælde vil Udlændingestyrelsen skulle udbetale forsørgertillæg og nedsat til den ene forældremyndighedsindehaverne.

I situationer med én forældremyndighedsindehaver, vil forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg – som det er i dag – kun vil blive udbetalt til denne forældremyndighedsindehaver.

Ændringen vil ligeledes ikke ændre på, hvornår en udlænding er berettiget til tillæg eller størrelsen af et sådant tillæg, idet ordningen alene vedrørende udbetalingen heraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af udlændingelovens § 42 b, stk. 14, at hvis en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik omfattet af § 14 a eller § 42 g, stk. 2, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales efter reglerne i § 42 b, stk. 1-13.

Det foreslås at nyaffatte udlændingelovens § 42 b, stk. 14, således at hvis en udlænding, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales efter § 42 b, stk. 1-13.

Den foreslåede udvidelse af målgruppen for bestemmelsen har til formål at sikre, at Udlændingestyrelsen vil have adgang til at fradrage en oppebåret indkomst for alle udlændinge, der er under styrelsens forsørgelse, og som i øvrigt har tilladelse til at tage beskæftigelse mv.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at fradragsadgangen i udlændingelovens § 42 b, stk. 14, ikke alene vil omfatte lønindkomst oppebåret ved beskæftigelse efter § 14 a og ved lønnet praktik efter § 42 g, stk. 2, men al lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik oppebåret af udlændinge, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser

dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, uanset hvilken hjemmel indkomsten er oppebåret i medfør af.

Den foreslåede nyaffattelse vil dermed betyde, at både lønindkomst oppebåret ved beskæftigelse efter § 14 a og ved lønnet praktik efter § 42 g, stk. 2, og anden lønindkomst, herunder lønindkomst ved beskæftigelse efter § 14, stk. 1, nr. 4, vil blive fradraget i kontante ydelser, der udbetales til udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 42 a, stk. 1 eller 2. Nyaffattelsen vil således medføre, at indtægter oppebåret ved bl.a. beskæftigelse i perioden fra meddelelse af opholdstilladelse og indtil overgang af ansvaret for udlændingen til kommunalbestyrelsen med hjemmel i § 14, stk. 1, nr. 4, også fradrages i de kontante ydelser.

Ændringen vil medføre, at indtægter oppebåret ved bl.a. beskæftigelse i perioden fra meddelelse af opholdstilladelse og indtil overgang af ansvaret for udlændingen til kommunalbestyrelsen med hjemmel i § 14, stk. 1, nr. 4, også fradrages i de kontante ydelser.

Den foreslåede nyaffattelse vil endvidere betyde, at fradragsadgangen i udlændingelovens § 42 b, stk. 14, ikke alene skal omfatte asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, men at fradragsadgangen også skal omfatte øvrige udlændinge omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3.

Den foreslåede nyaffattelse vil også indebære, at indkomst oppebåret af en udlænding, der har indgået en hjemrejsekontrakt efter hjemrejselovens § 5, og som efter udløbet af den fastsatte udrejsefrist omfattes af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, fremover vil blive fradraget i de kontante ydelser, som udlændingen efter nærmere omstændigheder modtager efter udlændingelovens § 43 b, stk. 1-13.

Den foreslåede nyaffattelse vil desuden medføre, at der bl.a. også vil kunne fradrages i kontante ydelser for indkomst oppebåret ved lønnet praktik for udlændinge, der har fået en opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, og som har indgået en hjemrejsekontrakt efter hjemrejselovens § 5, hvorefter udlændingen deltager i lønnet praktik i forbindelse med i en ungdomsuddannelse som erstatning for hjemrejseforberedende undervisning.

Den foreslåede nyaffattelse ændrer ikke på, at Udlændingestyrelsen fastsætter de nærmere regler for fradrag, jf. stk. 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 42 l, stk. 3, 1. pkt., at Udlændingestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat hos en herboende ægtefælle eller, hvis udlændingen er mindreårig, hos herboende forældre, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med stk. 4.

Det fremgår desuden af udlændingelovens § 42 l, stk. 5, 1. pkt., at en afgørelse om privat indkvartering forudsætter, at boligen er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8. Dette gælder dog efter § 42 l, stk. 5, 3. pkt., ikke for udlændinge, der ønsker privat indkvartering hos en herboende ægtefælle eller hvis udlændingen er mindreårig, hos herboende forældre i medfør af § 42 l, stk. 3.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 42 l, stk. 3, 1. pkt., og § 42 l, stk. 5, 3. pkt., efter »herboende forældre« indsættes: »eller hos et herboende nært familiemedlem«.

Forslaget til udvidelse af § 42 l, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at mindreårige udlændinge, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, kan gives tilladelse til privat indkvartering hos andre end herboende forældre, indtil den pågældende meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes. Det er en forudsætning for tilladelse til privat indkvartering hos andre end herboende forældre, at den mindreåriges forælder ikke opholder sig i Danmark.

Det er fortsat en betingelse for privat indkvartering hos herboende nære familiemedlemmer, at udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med udlændingelovens § 42 l, stk. 4. Den mindreårige udlænding vil derimod ikke skulle opfylde betingelsen om 6 måneders ophold fra tidspunktet for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 eller betingelsen om, at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at den mindreårige asylansøger kan opholde sig i Danmark under asylsagens behandling, jf. § 42 l, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det er en forudsætning for privat indkvartering efter lovforslaget, at Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at hensynet til den mindreåriges tarv taler derfor, jf. udlændingelovens § 42 l, stk. 5, 2. pkt. Udlæn-

dingestyrelsen skal ved vurderingen heraf bl.a. inddrage beskyttelsen i artikel 3, 9 og 12 i FN's Børnekonvention af 20. november 1989. Barnets bedste skal i medfør af Børnekonventionens artikel 3, stk. 1, komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvorfor der i sager med mindreårige, som har nærtstående familie, efter en konkret vurdering ligeledes bør være mulighed for privat indkvartering efter den lempelige adgang til privat indkvartering. Børnekonventionens bestemmelser er ikke udtømmende for Udlændingestyrelsens vurdering af barnets tarv.

Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med vurderingen af barnets tarv skulle indhente en børneattest for alle personer over 15 år, som er bosiddende på den pågældende adresse, såfremt den mindreårige udlænding er under 15 år.

Med en mindreårig udlænding forstås i denne sammenhæng en udlænding under 18 år.

Ved herboende nært familiemedlem forstås i denne henseende i langt de fleste tilfælde en person, der har en nær relation med den mindreårige udlænding, eksempelvis ældre myndige søskende, tanter, onkler eller bedsteforældre.

Lovforslaget ændrer således ikke på den nuværende ordning, hvorefter en mindreårig udlænding, som har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan blive indkvarteret hos herboende forældre, men skal ses som en udvidelse af den nuværende ordning, hvorefter en mindreårig udlænding også kan blive indkvarteret hos andre herboende nære familiemedlemmer end forældre på samme lempeligere vilkår, som tilfældet er for mindreårige med herboende forældre.

Lovforslaget ændrer heller ikke på, at en mindreårig udlænding fortsat ikke vil kunne gives tilladelse til privat indkvartering, hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 42 1, stk. 2, medmindre helt særlige omstændigheder tilsiger dette. En mindreårig udlænding omfattet af § 42 1, stk. 2, vil kunne gives tilladelse til at blive privat indkvarteret hos et herboende nært familiemedlem til trods for f.eks. en betinget dom om fængsel, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt hensynet til barnets tarv, helt afgørende tilsiger dette.

Det forudsættes, at den person, som den mindreårige udlænding skal indkvarteres hos, og som har rådighed over boligen, har lovligt ophold her i landet. Det forudsættes endvidere, at den pågældende bolig er egnet til boelse af den pågældende husstand.

Forslaget vil endvidere indebære, at betingelsen i udlændingelovens § 42 l, stk. 5, 1. pkt., om, at boligen er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8, ikke gælder for mindreårige udlændinge, der ønsker privat indkvartering hos et herboende nært familiemedlem.

Mindreårige udlændinge, som ifølge lovforslaget gives tilladelse til privat indkvartering hos et herboende nært familiemedlem, vil fortsat være omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse og udlændingelovens regler om undervisning og aktivering, jf. udlændingelovens § 42 l, stk. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter udlændingelovens § 46 a, stk. 5, 1. pkt., kan Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger, jf. § 42 a, stk. 1 og 2, vedrørende udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 42 a, stk. 1 og 2, jf. dog stk. 3 og 4, påklages til Ankestyrelsen.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 46 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »foranstaltninger« til »indsatser«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”sociale foranstaltninger” men i stedet ”sociale indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Til nr. 5

Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., at Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, ikke kan påklages.

Det foreslås, at udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., ophæves, og at »Endvidere kan« udgår af 2. pkt., der samtidig bliver 1. pkt.

Baggrunden for ændringen er, at bestemmelsen ikke længere har nogen materiel betydning, idet Flygtningenævnet har kompetence til at behandle klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag på opholdstilladelse til uledsagede mindreårige udlændinge, og i denne forbindelse altid vil foretage en vurdering af, om en uledsaget mindreårig udlænding kan anses for

tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsprocedure. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen utilsigtet ikke blev ophævet i forbindelse med overførslen af klagesager vedrørende uledsagede mindreårige udlændinge fra Udlændinge- og Integrationsministeriet til Flygtningenævnet i 2017.

Den foreslåede ophævelse vil ikke indebære en ændring i behandling af asylsager vedrørende uledsagede mindreårige udlænding, ligesom retsstillingen for denne persongruppe ikke ændres. Flygtningenævnet vil – som det er i dag - foretage en vurdering af, om en uledsaget mindreårig udlænding, der har indgivet en ansøgning om asyl, på tidspunktet for nævnets behandling af sagen kan anses for at være tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylsagsbehandling

Flygtningenævnet vil endvidere som i dag af egen drift kunne hjemvise en sag om en uledsaget mindreårig udlænding til Udlændingestyrelsen med den begrundelse, at den mindreårige efter Flygtningenævnets vurdering ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling i Flygtningenævnet.

Ændringen af 2. pkt., der bliver 1. pkt., er en konsekvensændring, der ikke vil indebære ændringer af gældende ret.

Til nr. 6

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 4, ophører hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser, jf. stk. 1, når forældremyndighedsindehaver indrejser i Danmark eller på anden måde bliver i stand til at udøve forældremyndigheden.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 4, efter »forældremyndigheden,« indsættes »eller«.

Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås at ophæve udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5.

Til nr. 7

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, ophører hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser, jf. stk. 1, når barnets ægtefælle indrejser i Danmark.

Det foreslås, at udlændingelovens § 56 a, stk. 7, nr. 5, ophæves.

Den foreslåede ændring medfører, at hvervet som repræsentant til varetælgelse af barnets interesser ikke længere – som et udgangspunkt ved en ordlydslæsning af udlændingeloven – vil ophøre, når barnets ”ægtefælle” indrejser i Danmark.

Udlændingestyrelsen vil som hidtil i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt den mindreårige skal betragtes som ledsaget eller uledsaget, skulle foretage en konkret vurdering i den enkelte sag, hvor der lægges afgørende vægt på, hvad der samlet set er bedst stemmende med hensynet til den mindreåriges interesser. Der vil således som i dag kunne forekomme situationer, hvor det efter en konkret vurdering med udgangspunkt i barnets tarv, vurderes, at den mindreåriges partner bør anses som ledsager. Hvis den mindreårige er ledsaget udpeges der som udgangspunkt ikke en personlig repræsentant.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre en ændring af praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter udlændingelovens § 62 e, stk. 2, skal personalet forud for enhver form for magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten afsøge alle muligheder for at opnå udlændingens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 e, stk. 2, ændres »foranstaltning« til »indsats«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”foranstaltninger” men i stedet ”indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Til nr. 9

Efter udlændingelovens § 62 l, stk. 3, kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget træffe foreløbig afgørelse om anbringelse efter stk. 1, 1. pkt., når anbringelsen af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget. En foreløbig afgørelse efter stk. 1, 1. pkt. skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 l, stk. 3, 2. pkt., ændres »foranstaltningen« til »indsatsen«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”foranstaltninger” men i stedet ”indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Til nr. 10

Efter udlændingelovens § 62 l, stk. 9, kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om foreløbige afgørelser efter stk. 3, herunder regler om skriftlig meddelelse af foreløbige afgørelser til repræsentanten, jf. § 56 a, stk. 1, om varigheden af afgørelsernes gyldighed og om styrelseschefen for Ankestyrelsens adgang til at træffe foreløbige afgørelser.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 l, stk. 9, ændres »styrelseschefen« til »direktøren«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at Ankestyrelsens øverste leder er direktøren for Ankestyrelsen og ikke, som tidligere, styrelseschefen for Ankestyrelsen.

Til nr. 11

Efter udlændingelovens § 62 l, stk. 10, nr. 2, kan udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om fornyet afgørelse ved opretholdelse af længerevarende foranstaltninger.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 l, stk. 10, nr. 2, ændres »foranstaltninger« til »indsatser«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”foranstaltninger” men i stedet ”indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Til nr. 12

Efter udlændingelovens § 62 t, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet, jf. § 42 a, stk. 5, ligger, udarbejde en plan for den indsats, der skal iværksættes under anbringelsen, inden der træffes afgørelse om anbringelse, jf. § 62 l. Betyder hensynet til den uledsagede mindreårige udlænding, at det ikke er muligt at afvente udarbejdelsen af en

plan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 3 måneder at opstille en plan efter 1. pkt. for den iværksatte indsats i forbindelse med anbringelsen.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 *t, stk. 1, 2. pkt.*, ændres »foranstaltningen« til: »indsatsen«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”foranstaltninger” men i stedet ”indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Til nr. 13

I henhold til overskriften i kapitel 9 c i udlændingeloven finder bestemmelserne i kapitlet anvendelse for iværksættelse af sociale foranstaltninger for ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år uden lovligt ophold.

Det foreslås, at i *overskriften* til kapitel 9 c i udlændingeloven ændres »foranstaltninger« til »indsatser«, »ledsagede« udgår, og to steder udgår »uden lovligt ophold«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at kapitel 9 c i udlændingeloven fremover vil omfatte alle mindreårige udlændinge, uanset om de er ledsagede eller uledsagede samt unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2. Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at de iværksætte sociale indsatser efter kapitel 9 c vil gælde, uanset om de pågældende opholder sig lovligt eller ulovligt i Danmark.

Den foreslåede ændring er endvidere en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”sociale foranstaltninger”, men i stedet ”sociale indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Efter udlændingelovens § 62 x, stk. 1, har en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og som er er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrund-

det formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet finder § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, §§ 63 og 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91, 92 og 94, kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 x, *stk. 1*, udgår »uden lovligt ophold«, ændres »§ 8, stk. 3,« til »§ 8, stk. 1-3,«, ændres »kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10« til »kapitel 10, §§ 99, 100 og 102, kapitel 12«, og ændres »124, 125, 127, 129,« til »125-129,«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at bestemmelsen fremover vil omfatte alle ledsagede mindreårige udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 42 a, stk. 1 og 2, uanset om de pågældende opholder sig lovligt, i form af et processuelt ophold, eller ulovligt i Danmark.

Det betyder, at iværksættelse af sociale indsatser for ledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold vil kunne ske med direkte hjemmel i udlændingeloven modsat, som i dag, med hjemmel i barnets lov.

Der tilsigtes ikke en ændring i betingelserne for anvendelse af bestemmelsen, og der vil således gælde de samme betingelser for iværksættelse af sociale indsatser for ledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold, som gælder for ledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at bestemmelserne i § 8, stk. 1 og 2, og §§ 126 og 128, i barnets lov, som vedrører kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af sagsbehandlingen, udveksling af oplysninger og tilknytning af en koordinator til unge, vil finde anvendelse med de fornødne tilpasninger i sager om ledsagede mindreårig udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, som har behov for særlig støtte.

Den foreslåede ændring vil yderligere indebære, at § 124 i barnets lov, som vedrører oprettelse af børnehuse, ikke vil finde anvendelse i sager om ledsagede mindreårig udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, som har behov for særlig støtte.

Det foreslåede ændring vil endelig indebære, at henvisningerne til bestemmelserne i kapitel 10 og kapitel 12 i barnets lov fremgår i kronologisk rækkefølge i bestemmelsen.

Dette er alene en teknisk ændring og medfører således ikke en ændring af retstilstanden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det følger af § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, at har en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet finder en række bestemmelser i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger. Det kan f.eks. være anbringelse eller anden social indsats.

For så vidt angår iværksættelse af sociale indsatser over for uledsagede mindreårige udlændinge er der i udlændingeloven alene hjemmel til anbringelse efter lovens kapitel 9 b. Iværksættelse af øvrige sociale indsatser for mindreårige udlændinge med processuelt ophold kan ske med hjemmel i barnets lov, mens det for mindreårige udlændinge uden lovligt ophold vil bero på en vurdering af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Børnekonventionen, om der kan iværksættes sociale indsatser med henvisning til principperne i barnets lov.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 62 x indsættes et nyt stykke, som bliver *stk. 2*, hvorefter § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 1-3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og stk. 2-5, §§ 34, 37 og 40, §§ 91, 92, 94, 95 og 99, §§ 107-109, 125-129 og 139, § 140, stk. 1, nr. 1 og 2, stk. 2 og 4, § 141, stk. 1, § 142, stk. 1, nr. 1-3 og stk. 2-7, § 143, stk. 1 og 3-6, § 144, § 145, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 3, §§ 146-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, og 4, og § 210 i barnets lov finder anvendelse med de fornødne tilpasninger, hvis en uledsaget mindreårig udlænding, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, har behov for særlig støtte, og der er begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne iværksættes sociale indsatser, ud over anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b, for uledsagede mindreårige udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2.

Det betyder, at uledsagede mindreårige udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse fremover vil kunne modtage øvrige sociale indsatser på samme vilkår som ledsagede mindreårige udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse.

Bestemmelsen vil omfatte såvel uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold.

Betingelserne for, hvornår der vil kunne ske iværksættelse af øvrige sociale indsatser vil skulle svare til betingelserne efter barnets lov, og der vil dermed ikke gives en mere vidtgående eller mere lempelig adgang til at iværksætte sociale indsatser for uledsagede mindreårige udlændinge, end hvad der følger af barnets lov.

Der er med lovforslaget tale om en tydeliggørelse og lovfæstelse af allerede eksisterende regler, og der tilsigtes således ikke med de foreslåede ændringer af udlændingelovens 9 c en ændring af den gældende praksis for iværksættelse af sociale indsatser for mindreårige udlændinge eller unge udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse. Det kan dog ikke afvises, at der med lovfæstelsen af hjemmelen til iværksættelse af øvrige sociale tiltag end anbringelse for uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold vil kunne ske en mindre øgning i antallet af iværksatte sociale indsatser for denne persongruppe, end når iværksættelsen, som i dag, alene sker på baggrund af principperne i barnets lov.

Det afgørende for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse vil være, at den uledsagede mindreårige udlænding er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, og at kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget vurderer, at der er behov for iværksættelse af sociale indsatser, som ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet.

Udlændingestyrelsen vil derfor også som hidtil skulle afholde udgifterne til de nødvendige sociale indsatser iværksat over for uledsagede mindreårige udlændinge og unge udlændinge, når betingelserne herfor er opfyldt. Kommunerne skal som hidtil således ikke iværksætte sociale indsatser for mindreårige udlændinge i det omfang det vurderes, at udlændingemyndighederne inden for indkvarteringssystemet vil kunne imødekomme eventuelle behov.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at udlændingelovens §§ 62 y, stk. 1 og 2, 62 z og 62 æ vil finde anvendelse for sager om iværksættelse af øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b for uledsagede mindreårige udlændinge.

Det betyder bl.a., at det vil være kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor den mindreårige udlænding er indkvarteret, som vil kunne træffe afgørelse om iværksættelse af øvrige sociale indsatser, efter den foreslåede bestemmelse i medfør af udlændingelovens § 62 y, stk. 1.

Det betyder endvidere bl.a., at reglerne vedrørende Ankestyrelsen og de almindelige klageregler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse for sager om øvrige sociale indsatser end anbringelse efter udlændingelovens kapitel 9 b for uledsagede mindreårige udlændinge.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter udlændingelovens § 62 x, stk. 2, har en ung udlænding i alderen fra 18 til 22 år uden lovligt ophold, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder §§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4 i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 x, stk. 2, der bliver stk. 3, udgår »uden lovligt ophold«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at bestemmelsen fremover vil omfatte unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år, uanset om de opholder sig lovligt, i form af et processuelt ophold, eller ulovligt i Danmark.

Det betyder, at iværksættelse af sociale indsatser for unge udlændinge med processuelt ophold vil kunne ske med direkte hjemmel i udlændingeloven modsat, som i dag, med hjemmel i barnets lov.

Der tilsigtes ikke en ændring i betingelserne for anvendelse af bestemmelsen, og der vil således gælde de samme betingelser for iværksættelse af sociale indsatser for unge udlændinge med processuelt ophold, som eksisterer for unge udlændinge med ulovligt ophold.

Til nr. 17

Det fremgår af § 62 y, stk. 1, at kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år uden lovligt ophold er indkvarteret, kan træffe afgørelse om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x.

Det foreslås i § 62 y, stk. 1, i udlændingeloven, at »uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre,

der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,« og »uden lovligt ophold« udgår af bestemmelsen, og at »foranstaltninger« ændres til »indsatser«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 62 x, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, hvorefter § 62 x fremover vil omfatte alle mindreårige udlændinge, uanset om de er indkvarteret med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og unge i alderen fra 18 til 22 år, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, og uanset om de pågældende har processuelt eller ulovligt ophold i Danmark.

Det betyder, at kommunalbestyrelsens og børne- og ungeudvalgets kompetence til at træffe afgørelse om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x fremover også vil omfatte uledsagede mindreårige udlændinge, ligesom kompetencen vil omfatte ledsagede og uledsagede mindreårige udlændinge og unge udlændinge uafhængig af, om de har lovligt eller ulovligt ophold, forudsat, at de pågældende er under Udlændingestyrelsens forsørgelse.

Den foreslåede ændring er endvidere en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”sociale foranstaltninger”, men i stedet ”sociale indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Af § 62 y, stk. 2, fremgår det, at meddeles en mindreårig udlænding, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x, indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i barnets lov.

Det foreslås, at i udlændingelovens § 62 y, stk. 2, udgår», som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,« og at »foranstaltninger« ændres til »indsatser«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 62 x, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, hvorefter § 62 x,

fremover vil omfatte alle mindreårige udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, uanset om de er indkvarteret med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og unge i alderen fra 18 til 22 år, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, og uanset om de pågældende har processuelt eller ulovligt ophold i Danmark.

Det betyder, at en afgørelse om iværksættelse af sociale indsatser efter § 62 x i alle tilfælde vil gælde, indtil der efter reglerne i barnets lov er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf.

Den foreslåede ændring er endvidere en følge af, at man på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område ikke anvender benævnelsen ”sociale foranstaltninger” men i stedet ”sociale indsatser”, hvorfor denne nutidige benævnelse ligeledes bør anvendes i udlændingeloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 1. pkt., tilvejebringer og driver Udlændingestyrelsen indkvarteringssteder for udlændinge, der er omfattet af styrelsens forsørgelsesforpligtelse.

Udlændingestyrelsen fører tilsyn med, at de private organisationer eller indkvarteringsoperatører, som Udlændingestyrelsen har indgået kontrakter med herom, løser opgaverne i overensstemmelse med kontrakterne.

Efter § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven udfører socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen og på grundlag af en aftale med Udlændingestyrelsen fagligt tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven efter »opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge« indsættes »eksterne indkvarteringssteder eller hele indkvarteringssteder, hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte.«

Den foreslåede ændring vil indebære, at socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen og på grundlag af en aftale med Udlændingestyrelsen fremover også vil kunne føre fagligt tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte.

Det betyder, at socialtilsynet – på tilsvarende vis, som socialtilsynet i dag fører tilsyn med indkvarteringssteder, hvor der er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge – fremover også vil skulle føre et systematisk, ensartet, uvildigt og fagligt kompetent tilsyn af særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte.

Ved *særindkvarteringssteder* forstås indkvarteringssteder, hvor der alene er indkvarteret udlændinge, som ikke kan rummes på et ordinært indkvarteringssted.

Ved *ekstern indkvartering* forstås indkvartering i private indkvarteringstilbud uden for Udlændingestyrelsens centersystem og uden for serviceloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er en forudsætning, at socialtilsynet alene vil skulle føre tilsyn med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor de indkvarterede udlændinge alle har særlige behov, der nødvendiggør indkvartering det pågældende sted. Der vil således ikke være tale om særindkvarteringssteder eller steder med ekstern indkvartering, hvor der kunne være indkvarteret udlændinge uden særlige støttebehov, idet dette ville vanskeliggøre tilsynet.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at det alene vil være det faglige tilsyn, der skal udføres af socialtilsynet. Tilsynet vil således ikke skulle vedrøre Udlændingestyrelsens samlede tilsyn med de pågældende steder.

Det betyder, at når socialtilsynet vil skulle udføre tilsynsopgaven efter den foreslåede bestemmelse, vil det – ligesom det gælder for tilsynet med børnenecentre mv. – ikke være socialtilsynslovens regler, der vil finde anvendelse. Tilsynet vil derimod indgå i Udlændingestyrelsens samlede tilsynsvirksomhed. Det vil ligeledes være Udlændingestyrelsen, der træffer alle

myndighedsbeslutninger om eventuelle videre foranstaltninger, der sættes i værk på baggrund af tilsynet.

Den foreslåede ændring indebærer derudover, at socialtilsynet - på grundlag af en aftale indgået med Udlændingestyrelsen - vil have pligt til at udføre tilsynet på vegne af styrelsen, f.eks. de socialtilsyn, der i forvejen fører driftsorienteret tilsyn med de pågældende tilbud.

Den foreslåede ændring indebærer også, at det forudsættes, som det er tilfældet med indkvarteringsstederne med mindreårige, at det i aftalen mellem socialtilsynet og Udlændingestyrelsen desuden vil kunne indgå, i hvilket omfang socialtilsynet ved varetagelsen af tilsynsopgaven skal inddrage oplysninger fra modtagne indberetninger om magtanvendelse og oplysninger fra personalet og de indkvarterede udlændinge på indkvarteringsstedet.

Det forudsættes derudover, at det vil kunne indgå i aftalen, i hvilket omfang socialtilsynet, hvis forholdene på det enkelte indkvarteringssted tilsiger det, kan beslutte at gennemføre tilsyn med større hyppighed og intensitet. Det kan f.eks. være relevant, hvis et indkvarteringssted har uforholdsmæssigt mange magtanvendelser eller gentagne gange indberetter ikke-tilladt magtanvendelse som tilladt magtanvendelse.

Den foreslåede ændring indebærer endeligt, at det vil være Udlændingestyrelsen, der skal føre økonomisk tilsyn, bygningstilsyn, inventartilsyn og informationssikkerhedstilsyn med de relevante indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 23, stk. 4, i socialtilsynsloven dækkes omkostningerne, når socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen udfører tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge, af Udlændingestyrelsen på grundlag af den aftale, der er indgået i henhold til § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven.

Det foreslås i § 23, *stk. 4*, at »udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge« ændres til »§ 3, stk. 3«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1, hvori det foreslås, at særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering,

hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge alle efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte, omfattes af socialtilsynets tilsynskompetence, jf. socialtilsynslovens § 3, stk. 3.

Den foreslåede ændring indebærer, at når socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen udfører tilsyn med de indkvarteringssteder, som er omfattet af § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven, dækkes omkostningerne hertil af Udlændingestyrelsen på grundlag af den aftale, der er indgået i henhold til § 3, stk. 3, i socialtilsynsloven.

Det betyder, at det er Udlændingestyrelsen, der vil skulle afholde omkostningerne forbundet med udførelsen af tilsynet på eksterne indkvarteringssteder og særindkvarteringssteder på samme måde, som Udlændingestyrelsen i dag også afholder omkostningerne forbundet med socialtilsynets tilsyn med børnecentre mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår lovforslagets § 1, nr. 1, om ligedeling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg træder i kraft. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Udlændingestyrelsen har mulighed for at foretage systemtilretninger forud for, at forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg udbetales i overensstemmelse med lovens § 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 1, nr. 1, finder anvendelse på udbetaling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg, der følger førstkommende skæringsdato, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 4. pkt., efter udlændinge- og integrationsministeren har fastsat ikrafttrædelsestidspunktet efter lovforslagets § 3, stk. 2.

Baggrunden herfor er, at forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg forudbetales hver 14. dag, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 3. pkt. For alle konstante ydelser gælder, at Udlændingestyrelsen ud fra status i udlændingens

UDKAST

sag på en given skæringsdato umiddelbart forud for udbetalingsdatoen bestemmer, hvorvidt og efter hvilken sats udlændingen får udbetalt en kontant ydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 7, 4. pkt.

Til § 4

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Efter socialtilsynslovens § 28 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § 1 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det vil indebære, at loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § 1 ved kongelig anordning helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. [1205 af 25. august 2022], som ændret bl.a. ved lov nr. [333 af 28. marts 2023 og senest ved lov nr. 486 af 13. maj 2023], foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 42 b. --- <i>Stk. 1-6. ---</i> Stk. 7. Det er en betingelse for udbetaling af forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg, at det barn, som udlændingen har forsørgelsespligt over for, betragtes som hørende til udlændingens familie, jf. stk. 3, 7. og 8. pkt. Bor barnet sammen med begge forældre, udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg til barnets moder. Forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg forudbetales hver 14. dag. Udlændingestyrelsen bestemmer ud fra status i udlændingens sag på en given skæringsdato umiddelbart forud for udbetalingsdatoen, hvorvidt og efter hvilken sats udlændingen får udbetalt forsørgertillæg eller nedsat forsørgertillæg, jf. 1. og 2. pkt. og stk. 3-6. Forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg reguleres ikke som følge af ændringer i udlændingens sagsstatus, der ind-</p>	<p>1. § 42 b, stk. 7, 2. pkt., affattes således:</p> <p>For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales forsørgertillæg og nedsat forsørgertillæg med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.</p>

<p>træder efter skæringsdatoen. Tillægget kan, hvis særlige grunde taler derfor, udbetales for kortere perioder ad gangen.</p>	
<p><i>Stk. 8-13. ---</i></p> <p>Stk. 14. Hvis en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik omfattet af § 14 a eller § 42 g, stk. 2, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales efter reglerne i stk. 1-13.</p>	<p>2. § 42 b, stk. 14, affattes således: Hvis en udlænding, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, oppebærer lønindkomst fra beskæftigelse eller lønnet praktik, fradrages denne i kontante ydelser, der udbetales efter § 42 b, stk. 1-13.</p>
<p>§ 42 l. ---</p> <p><i>Stk. 1-2. ---</i></p> <p>Stk. 3. Udlændingestyrelsen træffer efter ansøgning afgørelse om, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat hos en herboende ægtefælle eller, hvis udlændingen er mindreårig, hos herboende forældre, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med stk. 4. Dette gælder ikke udlændinge omfattet af stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p> <p>Stk. 5. Afgørelse om privat indkvartering forudsætter, at boligen er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8. En udlænding under 18 år kan kun indkvarteres privat, hvis</p>	<p>3. I § 42 l, stk. 3, 1. pkt., og § 42 l, stk. 5, 3. pkt., indsættes efter »herboende forældre«: »eller hos et herboende nært familiemedlem«.</p>

<p>Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at hensynet til den mindreåriges tarv taler derfor.</p> <p>1. pkt. gælder ikke udlændinge, som ønsker privat indkvartering hos en herboende ægtefælle eller, hvis udlændingen er mindreårig, hos herboende forældre.</p>	
<p>§ 46 a. ---</p> <p>Stk. 1-4. ---</p> <p>Stk. 5. Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger, jf. § 42 a, stk. 1 og 2, vedrørende udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 42 a, stk. 1 og 2, jf. dog stk. 3 og 4, kan påklages til Ankestyrelsen. Kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse på sådanne afgørelser.</p> <p>Stk. 6-7. ---</p> <p>Stk. 8. Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages. Endvidere kan Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations beslutninger om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 4, ikke påklages.</p>	<p>4. I § 46 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.</p> <p>5. § 46 a, stk. 8, 1. pkt., ophæves, og i 2. pkt., der bliver 1. pkt., udgår »Endvidere kan«.</p>

<p>§ 56 a. --- Stk. 2-6. --- Stk. 7. Hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser, jf. stk. 1, ophører, når 1-3) --- 4) forældremyndighedsindehaveren indrejser i Danmark eller på anden måde bliver i stand til at udøve forældremyndigheden, 5) barnets ægtefælle indrejse i Danmark, eller 6) ---</p>	<p>6. I § 56 a, stk. 7, nr. 4 indsættes efter »forældremyndigheden,«: »eller«.</p> <p>7. § 56 a, stk. 7, nr. 5, ophæves. Nr. 6 bliver herefter nr. 5.</p>
<p>§ 62 e. --- Stk. 2. Forud for enhver form for magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal personalet afsøge alle muligheder for at opnå udlændingens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning. Stk. 3-4. ---</p>	<p>8. I § 62 e, stk. 2, ændres »foranstaltning« til: »indsats«.</p>
<p>§ 62 l. --- Stk. 1-2. --- Stk. 3. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe foreløbig afgørelse om anbringelse efter stk. 1, 1. pkt., når anbringelsen af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget. En foreløbig afgørelse efter stk. 1, 1. pkt. skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.</p>	<p>9. I § 62 l, stk. 3, 2. pkt., ændres »foranstaltningen« til: »indsatsen«.</p>

Stk. 4-8. ---	
Stk. 9. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om foreløbige afgørelser efter stk. 3, herunder regler om skriftlig meddelelse af foreløbige afgørelser til repræsentanten, jf. § 56 a, stk. 1, om varigheden af afgørelsernes gyldighed og om styrelseschefen for Ankestyrelsens adgang til at træffe foreløbige afgørelser.	10. I § 62 l, stk. 9, ændres »styrelseschefen« til: »direktøren«.
Stk. 10. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med børne- og socialministeren fastsætte nærmere regler om 1) --- 2) fornyet afgørelse ved opretholdelse af længerevarende foranstaltninger, 3)-9) ---	11. I § 62 l, stk. 10, nr. 2, ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«.
§ 62 t. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet, jf. § 42 a, stk. 5, ligger, skal udarbejde en plan for den indsats, der skal iværksættes under anbringelsen, inden der træffes afgørelse om anbringelse, jf. § 62 l. Betyder hensynet til den uledsagede mindreårige udlænding, at det ikke er muligt at afvente udarbejdelsen af en plan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 3 måneder at opstille	12. I § 62 t, stk. 1, 2. pkt., ændres »foranstaltningen« til: »indsatsen«.

<p>en plan efter 1. pkt. for den iværksatte indsats i forbindelse med anbringelsen.</p> <p>Stk. 2-4. ---</p>	
<p>Kapitel 9 c.</p> <p>Iværksættelse af sociale foranstaltninger over for ledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold og unge udlændinge i alderen fra 18 til 22 år uden lovligt ophold</p>	<p>13. I <i>overskriften</i> til kapitel 9 c ændres »foranstaltninger« til: »indsatser«, »ledsagede« udgår, og to steder udgår »uden lovligt ophold«.</p>
<p>§ 62 x. Har en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og stk. 2-5, §§ 34, 37, 40 og 42-45, § 46, stk. 2, § 47, stk. 1-4, § 50, stk. 1-6, § 51, stk. 1, § 52, § 53, stk. 1 og 3, §§ 55-61, § 62, stk. 1, 3 og 4, §§ 63 og 65-67, § 74, stk. 2, kapitel 7, §§ 91, 92 og 94, kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10, §§ 108-112, 124, 125, 127, 129, 139-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, 4 og 5, og kapitel 23 i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.</p>	<p>14. I § 62 x, <i>stk. 1</i>, udgår »uden lovligt ophold«, »§ 8, stk. 3,« ændres til: »§ 8, stk. 1-3,«, »kapitel 12, §§ 99, 100 og 102, kapitel 10« ændres til: »kapitel 10, §§ 99, 100 og 102, kapitel 12«, og »124, 125, 127, 129,« ændres til: »125-129,«.</p>
	<p>15. I § 62 x indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Har en uledsaget mindreårig udlænding, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for</p>

	<p>anden særlig støtte end anbringelse efter kapitel 9 b, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder § 2, § 5, stk. 3 og 4, § 6, § 8, stk. 1-3, kapitel 3, § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8, og stk. 2-5, §§ 34, 37 og 40, §§ 91, 92, 94, 95 og 99, §§ 107-109, 125-129 og 139, § 140, stk. 1, nr. 1 og 2, stk. 2 og 4, § 141, stk. 1, § 142, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2-7, § 143, stk. 1 og 3-6, § 144, § 145, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 3, §§ 146-152 og 155, § 156, stk. 1, 2, og 4, og § 210 i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
<p>Stk. 2. Har en ung udlænding i alderen fra 18 til 22 år uden lovligt ophold, som er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, behov for særlig støtte, og er der begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet, finder §§ 108-110, 113-121 og 144-150 og § 156, stk. 1, 2 og 4, i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger.</p>	<p>16. I § 62 x, <i>stk. 2</i>, der bliver stk. 3, udgår »uden lovligt ophold«.</p>
<p>§ 62 y. Kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget i den kommune, hvor en mindreårig udlænding uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år uden lovligt ophold er indkvarteret,</p>	<p>17. I § 62 y, <i>stk. 1</i>, udgår »uden lovligt ophold, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,«, og »uden lovligt ophold« udgår, og »foranstaltninger« ændres til: »indsatser«.</p>

kan træffe afgørelse om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x.	
Stk. 2. Meddeles en mindreårig udlænding, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale foranstaltninger efter § 62 x, indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i barnets lov.	18. I § 62 y, stk. 2, udgår », som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted,« og »foranstaltninger« ændres til: »indsatser«.
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 1. juli 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3. ---</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>Stk. 3. Socialtilsynet udfører på vegne af Udlændingestyrelsen og på grundlag af en aftale med Udlændingestyrelsen fagligt tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge.</p> <p>Stk. 4. ---</p>	<p>1. I § 3, stk. 3, efter »indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge,« udgår »og«, og efter »opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge« indsættes: », og med særindkvarteringssteder og steder med ekstern indkvartering, hvor der er indkvarteret udlændinge, og hvor de indkvarterede udlændinge alle efter en konkret og individuel vurdering grundet en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan rummes i et ordinært indkvarteringssted på grund af et særligt behov for støtte«.</p>
<p>§ 23. ---</p> <p>Stk. 1-3. ---</p>	

UDKAST

<p>Stk. 4. Når socialtilsynet på vegne af Udlændingestyrelsen udfører tilsyn med indkvarteringssteder, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på andre indkvarteringssteder end børnecentre, hvor der opholder sig uledsagede mindreårige udlændinge, dækkes omkostningerne her- til af Udlændingestyrelsen på grundlag af den aftale, jf. dog stk. 5, der er indgået i henhold til § 3, stk. 3.</p> <p>Stk. 5-7. ---</p>	<p>2. I § 23, <i>stk. 4</i>, ændres »udlændin- gelovens § 42 a, stk. 5, hvor der alene er indkvarteret uledsagede mindreårige udlændinge, og med særlige afsnit eller afdelinger på an- dre indkvarteringssteder end børne- centre, hvor der opholder sig uled- sagede mindreårige udlændinge« til: »§ 3, stk. 3«.</p>
--	--